XXXII. ÉVFOLYAM, 22. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. MÁJUS 27.



Vármai György rajza

— A postással már megbarátkozott, de a szociológusokat még nem szokta meg…



KEDVES LUDAS!

REKVIEM SZÁZ LÁMPATESTÉRT

Az ELTE Trefort utcai gyakorló iskolájában jelenleg — mint a diákok mondják — a tanítás alatt a tatarozás zavartalanul folyik. A minap kiszállták az egyetem gazdasági illeté-



kesei, hogy a felújítás folyamán eddig kibontott anyagokat selejtezzék.

Ezen az iskola megbízottjaként én is részt vettem. Meglepődve hallottam, hogy a körülbelül tíz év óta használt és e pillanatig tökéletesen üzemképes opálburás lámpatestekből száz darabot selejtként már kidobattak az építési törmelék közé, a sittre. Ugyanezt a sorsot szánták a leszerelt és eddig működő fénycső-armatúráknak, egy gázüstnek, mosókádaknak stb. Egy kicsit meghökkentett az is, hogy a leírási listán 115 világítótest szerepelt, de a szemétben már csak 59 bura volt, és nem egyezett az armatúrák száma sem. Aggályaim közlése akkora felháborodást váltott ki a megjelentekből, hogy egy pillanatra magam is elbizonytalanodtam: ósdi bürokrata volnék talán, aki pár ezer forinton „pitiskedik"? Hiszen csak egy aláírást kérnek tőlem...

Hányan írnak alá így naponta, az egyszerűség kedvéért, a békesség kedvéért, azért, mert kínos lenne utánaszámolni, meg nem illik kételkedni a kollégákban, pláne, ha fentről jön... Csak egy aláírás, és jótékony fátyol borul a felelőtlenségre, pazarlásra... hogy közben értékek mennek tönkre, vagy kerülnek homályos utakra? Bocsánatos bűn ez sokak szemében. „Minek az a kellemetlen vitázás, szeressük egymást, gyerekek — fő a nyugalom!"

Persze, valóban kell a nyugalom a munkahelyeken, de higgye el mindenki, akit illet, hogy igazi nyugalmat csak az az aláírás adhat, amelynek nyomán nem kerülhetnek sittre sem használható értékeink — sem az aláírók!

Bodor Zoltán

ROCCO

Az áll az újságban — olvasom örömmel a balatonfüredi Annabella szállóban lezajlott országos fodrászverseny bajnokainak nyilatkozatában —, hogy megint divatba jöttem. No nem személy szerint engem említettek, de kihirdették, hogy ismét a rövid haj a divat! A vállig érő toll a múlté.

Most örülök csak igazán, hogy amíg a jelené volt, addig is kihagytam a hosszút.



Legalább nem kell átállnom. Maradhatok, ahogy eddig is jártam: rövid hajjal. Hacsak... s egy pillanatra gondok redőzik homlokomat a rövid haj alatt. Mert a továbbiakban azt nyilatkozza a férfifodrászbajnok: „Az új férfihajdivat a rocco." Így, kis r-rel, holott én eddig nagy R-rel ismertem, mint Visconti világhírű filmjének hősét, Alain Delon megszemélyesítésében. De milyen lehet ez a rocco? A nyilatkozat megmagyarázza: „A fejtetőn egészen rövidre vágva, oldalt 6—8 centiméter hosszúságban, sassoon technikával vágva."

Nem tudom, oldalt hány centi a hajam, de sassoon technikával (érdekes, megint kis s-sel, holott Vidal Sassoon londoni fodrászművész technikájáról van szó) még bizonyosan nem vágták. No, akkor lehet, hogy nálam egyelőre ez a rocco is kimarad. Megvárom a fivéreit.

(—s)

VÍZSZENNYEZŐDÉS



DE MIVEL A VASÚT NEM IS DRÁGA...

Húsvét napját követő kedden a Mezőberényből 9.49-kor induló gyorsvonattal Gyulára utaztam kórházi kezelésre. Előzőleg, ahogy illik, jegyet akartam váltani, de a pénztárablaknál felirat figyelmeztetett, hogy 8 órától 12.05-ig a pénztár zárva tart, jegyet majd a vonatban, a kalauznál lehet váltani. Kupémban harmadmagammal hiába vártam a kalauz megjelenését. Potyán utaztam Gyuláig (miként két útitársam Békéscsabáig). Azóta is tűnődöm, vajon nekem kellett volna kinyomoznom a kalauz hollétét?

Valószínű, hogy munkaerőhiány vagy más ok miatt több száz kisebb állomás pénztára tart „időszakosan zárva". Vajon hány ezer vagy tízezer forintnyi kár éri így naponta a MÁV-ot? Ezen úgy lehetne segíteni, hogy — mint régen tették — pénztárzárás idején a kisebb forgalmú állomásokon a mindenkori forgalmista adja ki a néhány utasnak a menetjegyeket.

Monostori Márton
ny. pedagógus
5650 Mezőberény, Madách I. u. 21.

LEVELESLÁDÁNKBÓL

Az utóbbi napokban érkezett válaszokból és panaszokból szemelgettük az alábbiakat:

A 12. számunkban megjelent Hol a Bimbó út vége? című cikkre a II. kerületi Tanács V. B. nevében Kővári Istvánné dr. közli, hogy „a Bimbó út felső végének megnyitására hitelfedezet hiányában egyelőre nem kerülhet sor." Biztatásként azt is írja, hogy a Rügy utca útburkolatának felújítása — véleményük szerint — 1977. szeptember 1-ig tart. A környék végleges rendezéséig szerinte nem érdemes eligazító táblát elhelyezni, de a botorkálók számára azért van hire: „A Bimbó út említett szakasza jelenleg a Rügy utcán és az Endrődi Sándor utcán át vagy pedig a Kapy utcán át közelíthető meg."

A Pest megyei Tanács V. B. Monori Járási Hivatala is válaszolt arra a lapunk 15. számában megjelent panaszra, hogy a maglódi Darwin, Lovas és János utcák sötétek. A Hivatal nevében Horsik József közölte: intézkedtek és az említett utcákban a közvilágítást április 7-én helyreállították. Ezt megerősítette — köszönőlevelében — a maglódi panaszosok nevében Gyurcsik Pálné is.

Mezei Miklós olvasónk lapunk 17. számában az esztergomi vasútállomás higiéniai hibáit panaszolta el. A MÁV Budapesti Igazgatósága nevében Fülöp Lajos osztályvezetőtől kaptunk levelet: „Esztergom állomásfőnökét utasítottam, hogy a tisztaságra és a folyamatos takarítás biztosítására a jövőben fokozott gondot fordítson" — írja a többi között.

Ugyancsak lapunk 17. számában bírálta Földes György Levélváltás az utóvizsgálatról című cikke azokat a hibákat, amelyeket a NEB a Gyermekélelmezési Vállalat X. kerületi egységeinél talált. Dr. Ferenczi György, a Gyermekélelmezési Vállalat igazgatóhelyettese levelében megállapítja: „A cikkben idézett népi ellenőrzési utóvizsgálat megállapításai olyan problémákat is vetnek fel, helyesen, amelyek tények...", ám hozzáfűzi: „...de megoldásuk túlmegy a Gyermekélelmezési Vállalat feladatán és hatáskörén..." Idézzük még a hosszú, a saját gondjait bőven ismertető levél befejező bekezdését: „A jövőre vonatkozólag most sem tudjuk ígérni — mint ahogy egy vállalat sem —, hogy nem lesz újabb hibánk, de minden igyekezetünkkel azon leszünk, hogy a hibák száma csökkenjen és egyre több gyermek és szülő legyen elégedett szolgáltatásainkkal."

•

És most idézünk néhány panaszt. Tóth Zsiga István (1165 Budapest, Papír u. 12.) LENCO 725 típusú lemezjátszójához hónapok óta nem tud tűt szerezni.

Miért nincs?

Kapitány János (4031 Debrecen, Alma u. 4.) azt sérelmezi, hogy feleségének és a debreceni Biogál Gyógyszergyárban még soksok asszonynak, anyák-napi ajándékként Vorteile nevű mosogatószivacsot adtak. Levélírónk szerint ebből 3 darab van egy csomagban, de Biogáléknál az ajándékba adott csomagokban csak kettő volt, egyet kivettek. „A megbecsülés ilyetén megnyilvánulása még viccnek is rossz" — háborog levélírónk. Feltételezzük: nem a mosogatószivacsot kifogásolja, hiszen az minden háztartásban hasznos, hanem nyilván a hiányt. Sajnos, nem tudtuk elérni Columbo hadnagyot, hogy kinyomozza számunkra a hiányzó szivacsok titkát (különben is csak gyilkossági ügyekkel foglalkozik), de talán a Biogál szakszervezeti bizottságától választ kapunk a rejtélyes eltűnésre?

És még egy eltűnésről kaptunk bejelentést, igaz, névtelen levélben, a postabélyegző szerint Tokodról. Azt írja „egy hű olvasó, kiváncsi öreg néni", hogy Nándor és Ferdinánd eltűnt a naptárból. Legalábbis május 30-án — ahol eddig szerepelt — Janka foglalta el a helyét. A néni úgy érzi, „a Janka nevű nőhöz" semmi köze, viszont férje, fia veje is Nándor — Ferdinánd, most mikor köszöntse



fel őket? Kedves naptárkészítők, kérjük, adjanak tanácsot a néninek.

ORRSZŰKE

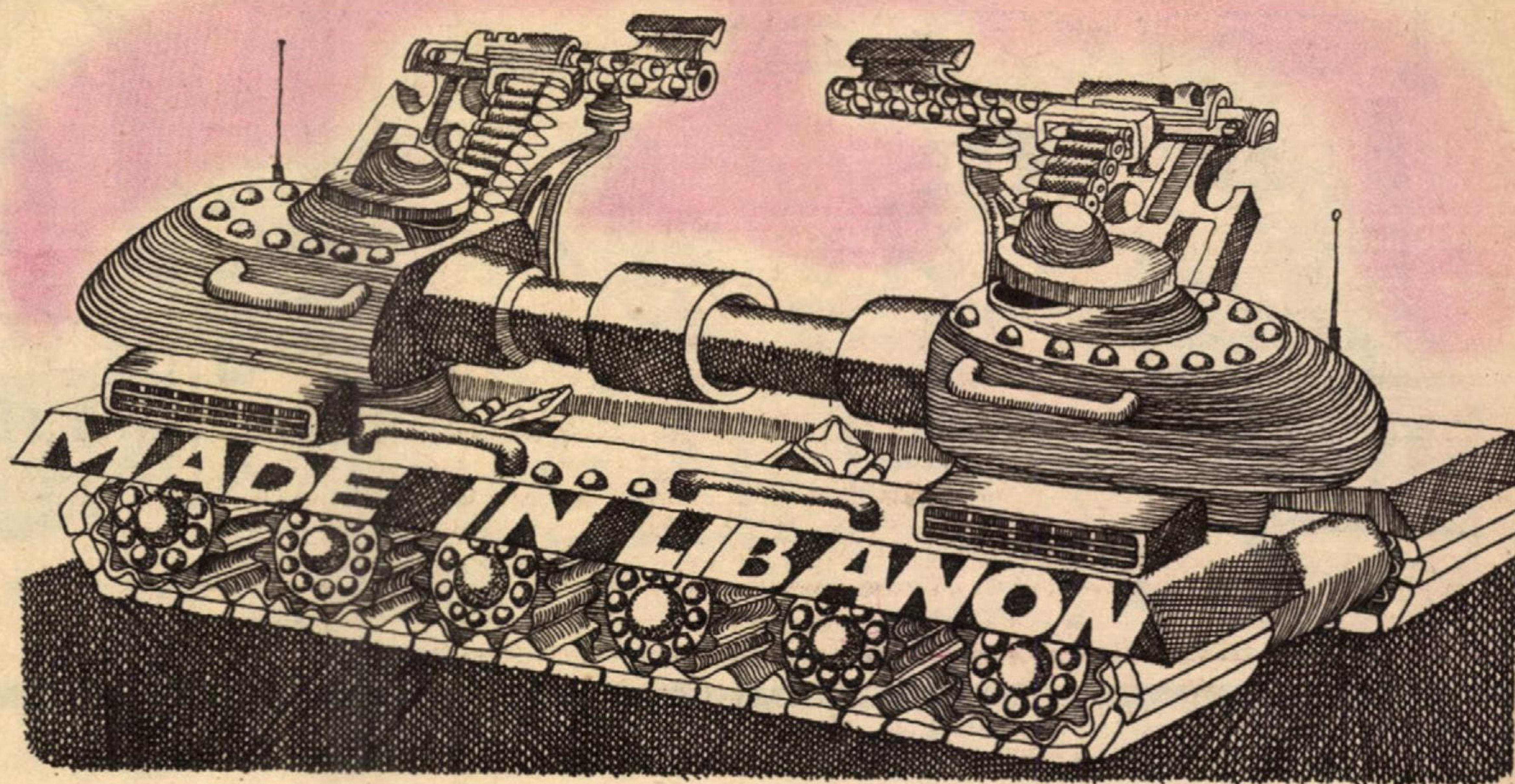
Adalék a „Kihaló szakmák” című nosztalgikus cikksorozathoz.

— A francia parfümipar válság előtt áll — mondta Bernard Lanvin, akinek pedig tudnia kell. — Lassanként kifogyunk az orrokból. Orrnak nevezzük az olyan szakembert, akit a természet különlegesen érzékeny szaglószervvel áldott meg, s aki aztán, alapos tanulmányok eredményeképpen, a legfinomabb parfümök alkatrészeit is pontosan ki tudja szimatolni. Egész Franciaországban már csak öt ilyen Orr működik, valamennyien idős emberek. Monsieur Fraysee, a mi Orrunk például hetvenhat éves múlt. Csak a jóisten tudja, mihez kezdünk, ha egyszer ő is megtér a Nagy Égi Drogériába. A baj ott van, hogy az ifjabb Orrokat már nem vonzza ez a szakma.

Ez olyan szomorú, hogy az ember szinte szipogni kénytelen.

LIBANONI HELYZETKÉP

Lengyel Gyula rajza



ÁTOK A LAKÁSON



Mentsd meg, uram, házam táját a rontó szellemektől!

Így fohászkodom jó ideje ébredéskor és este is, ha nyugovóra térek. Mert a rontó szellemek nemcsak éjnek évadján osonnak be otthonomba, de arcátlanul bemerészkednek világos nappal is.

További megfigyelésem, hogy a gonosz szellemek sohasem egy rontást végeznek, hanem sorozatban, futószalagon, nagyüzemi módszerrel dúlnak-fúlnak. Olyan pusztítást hagynak hátra a lakásban, mint a sáskák az ázsiai gabonaföldeken. Szétrombolnak mindent, ami a kezük ügyébe esik.

Csalhatatlanul felismerem bizonyos jelekből, hogy megjött a Gonosz Szellem Rombolóbrigád. Mik ezek a jelek? Rendszerint valami egészen apró, jelentéktelen rontással kezdődik. Például azzal, hogy elromlik a vízcsap. Ilyesminek nem volna szabad fontosságot tulajdonítani. Csakhogy én tudom, ezzel csupán névjegyüket adták le, rövidesen kezdődik a haddelhadd...

És csakugyan, még aznap elkezd csöpögni a radiátor, elromlik a villanytűzhely platnija, leszakad a redőny, kiég a tévé biztosítéka, felrobban egy villanykörte, eldugul a konyhai mosogató, kiolvad a kávéfőző, elpattan a rekamié rugója, rázni kezd az előszobában a csengő.

És ez így megy napokon keresztül, egészen addig, amíg az ártó szellemek ki nem elégültek, feneketlen bendőjüket meg nem töltötték jó zsíros rontásfalatokkal, véremből-verítékemből-idegeimből degeszre nem lakmározták magukat.

Figyeljünk csak! Itt vannak most is. Leülök a fürdőszobában a kád szélére és bénultan nézem, mi történik. Most... ott... lassan megmozdul egy csempe a falon, mintha mágikus ujjak érintenék,.. puff... a csempe belepottyan a kádba, darabokra törik. És jön utána a másik, a harmadik, a negyedik.

Hogy miért nem akadályozom meg a pusztulást? Mert úgyse lehet ellenük tenni semmit... Ha rájuk jön a rontás, akkor rontanak. Így aztán teljesen egykedvűen fogadom, hogy hamarosan elpattan az ébresztőórám rugója, leáll a hűtőszekrény motorja, és nem tudom kiszedni a szekrényből a nadrágomat, mert szétesett a zár.

Kérem, kérem, ne vádoljanak azzal, hogy irracionális magyarázatokat keresek ésszerű földi eseményekre. Az egészben az az ördögi, hogy ezek a gonosz szellemek, amikor megszállják a lakást, engem magamat is megszállnak és eszközül használnak fel praktikáikhoz. Például, amikor múltkor jött a csőtörés, rohantam a telefonhoz, hogy felhívjam a vízszerelőket, de olyan ideges voltam, hogy lábam belebonyolódott a telefonzsinórba, levertem a készüléket, az darabokra tört, így aztán előbb el kellett mennem a szomszédba, hogy onnan telefonálják, hogy javítsák meg a telefont, hogy majd felhívhassam a vízszerelőt, de ettől újólag olyan ideges lettem, hogy otthon felejtettem a lakáskulcsomat, nem tudtam visszamenni a lakásba, úgyhogy előbb kellett hívnom egy lakatost, hogy az kinyissa az ajtót, hogy bejuthassak a lakásba, fogadhassam a telefonosokat, akik majd megjavítják a telefont, amelyen felhívhatom a vizeseket, hogy javítsák meg a csőtörést.

Higgyék el, nem én vagyok a hibás! Ők, azok ott ni, a szellemek csavarták a lábamra a telefonzsinórt, az ő csontkezük vágta be mögöttem az előszoba ajtaját, ők mozgatják ilyenkor minden tagomat, mint egy bábjátékos a marionettfigurát a színfalak mögött.

Pszt! Tudván tudom, hogy itt vannak most is. Csak azt nem tudom, mit rontanak el legközelebb, hiszen már nincs a lakásban olyan gép, berendezés, szerkezet, amit ne kellene javítóba vinnem.

Még jó, hogy ezt megírhatom, elsírhatom Önöknek, még jó, hogy nyájas munkaeszközöm, kenyérkereső szerszámom, ez a jó öreg írógép nem került a karmaik közé. Micsoda szerencse, hogy ez a príma kis masina kifogástalanul műkö... mű ö dix nöjükuk... mű7!! §:”-kko

NoV0b-ÁcZZ8KYY SWáNDorR

MUTATÓS FEJLESZTÉS

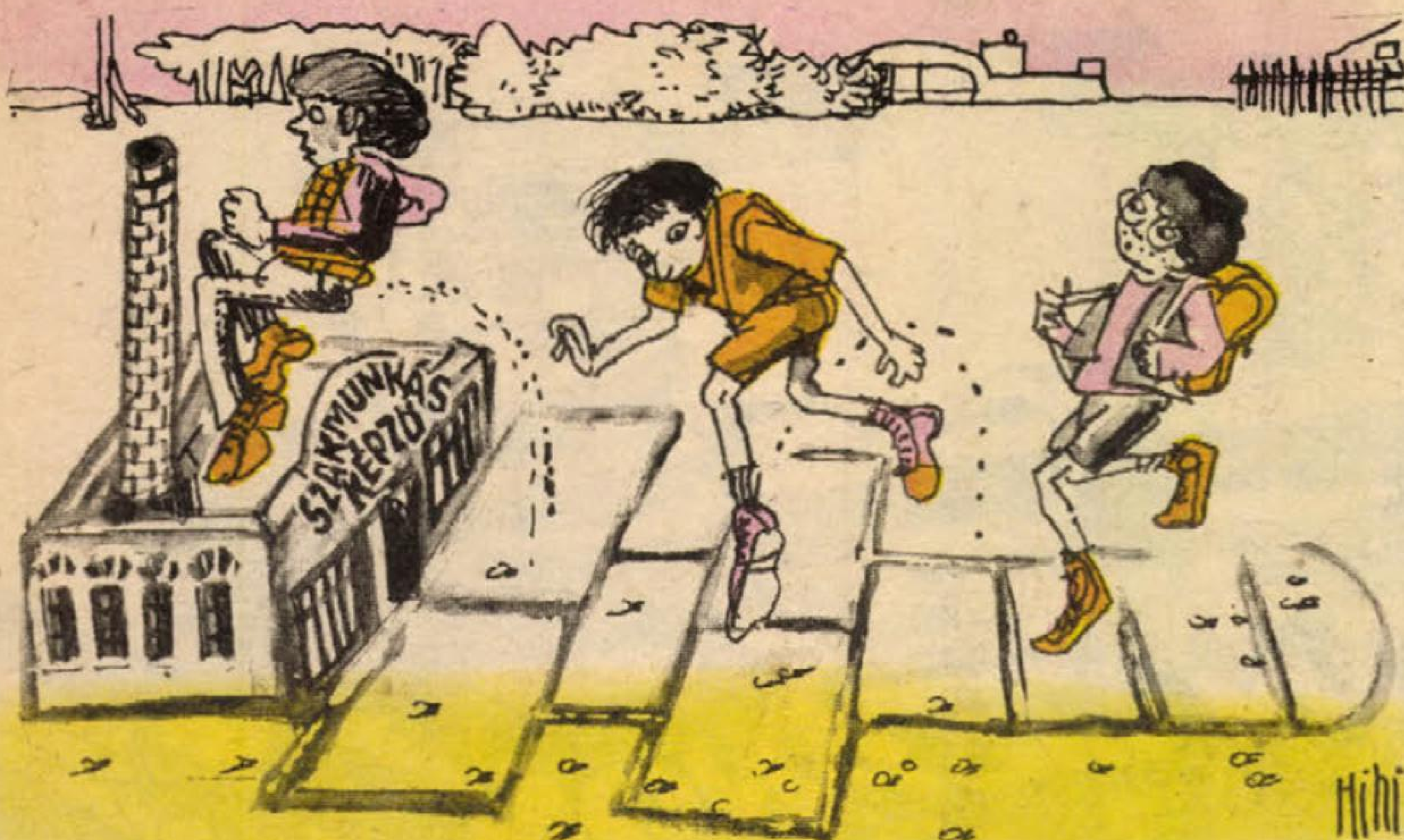


TÁRSADALMI ÖSZTÖNDÍJ-SZERZŐDÉS



– Most csak ide rajzoljátok szépen a jeleteket, aztán majd visszajöttök hozzánk óvó néninek.

AZ ÉLET ISKOLÁJA



CSÖKKEN A FALU ÁLLATÁLLOMÁNYA



– Ezek a bolond régiséggyűjtők marhaistállót, jászolt, etetővályút keresnek...

Levélváltás két ezüstkészletről

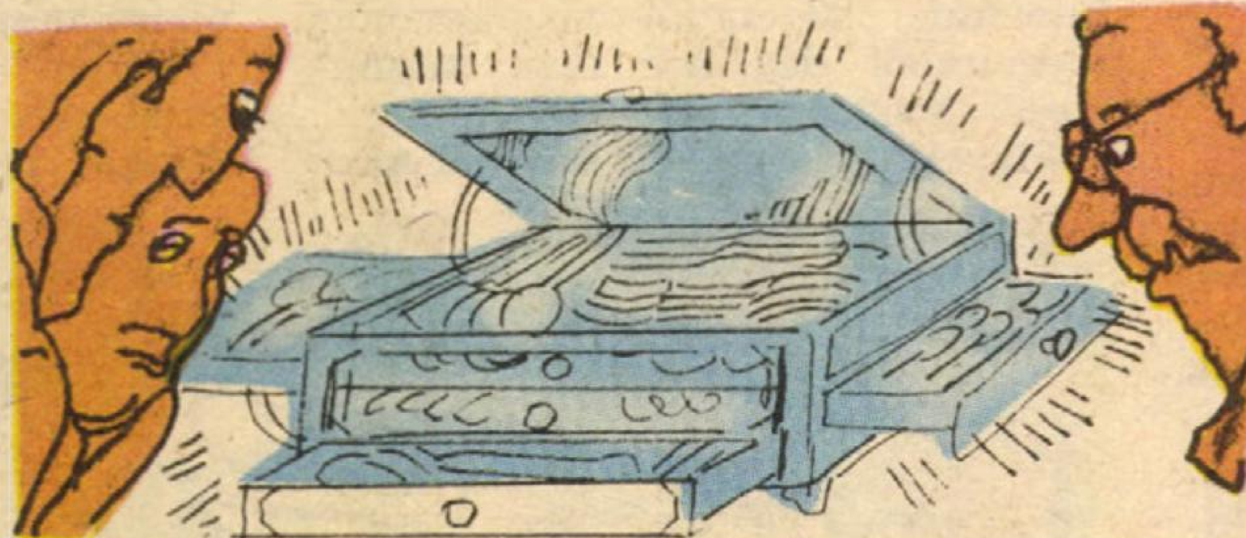
Kedves Szerkesztő úr!

A Váci utca elején, az óra- és ékszerbolt kirakatában, remekül megépített üvegkazettában, két nem mindennapi étkészletet csodáltam meg. Az egyikben a kiskanáltól a nagykanálig; a szeletelő késtől a tálaló lapátig, összesen 96 darab ezüst evőeszköz található, a fiókszerűen kihúzható, szarvasbőrrel (vagy hasonló anyaggal) bélelt két rekeszben. A készlet ára: 48 750 forint. A másik kazettában, a háromrekeszesben, 167 darabból álló étkészletet ajánlanak 97 000 (nem tévedés: kilencvenhétezer) forintért. Állandóan tíz-húsz néző tolong a kirakatok előtt, hogy láthassa a csodát. Nekem nincs okom a panaszra: szüleim a felszabadulás előtt éppen csak megéltek apám kevés jövedelméből. Én jól keresek, a feleségem is dolgozik, de még a Zsigulinkat sem könnyen vettük, nemhogy ezüst étkészletre telne. Miért gyártanak ilyen luxus cikket? Ki tudja azt megvásárolni?

Kedves Olvasónk!

Higgye el, nincs szándékomban az óra- és ékszerboltnak reklámot csinálni, nincs is szüksége rá. Állami üzlet, jól megy az magától is. Ha nem megy jól, némi rosszmájúsággal azt mondhatnám: teheti, a magyar állam fizeti. Ám erről szó sincs. Az óra- és ékszerbolt csak dicséretet érdemel, ha különleges ékszereit és étkészleteit bemutatja és vételkötelezettség nélkül ajánlja.

Lényegében ön azt panaszolja, hogy nem tudja megvenni a drága étkészletet. Minek venné? Velem együtt még sokan nem vennék meg, csak gyönyörködnek benne. Mert mit is lehet kezdeni egy színezüst öt- vagy tízkilós étkészlettel? (Valóban: száz gramm híján ennyi a súlyuk!) Valamikor báró Csekonicsék estélyein roskadoztak a terített asztalok a sok ezüsttől. Ma már Csekonicsék is, és az estélyek is kimentek a divatból. Átvette helyüket a kollégák és a családok baráti összejövetele, vagy a fiataloknál a házibuli. Bizonyára az ön vendégei sem őriznék meg a komolyságukat, hogyha akárcsak az ötkilós kazetta rekeszeiből is szedné elő a színezüst evőeszközt. Még a legjobb barátai is azt mondanák: procc alak, felvág, nem fér a bőrébe, és más efféléket. Sőt azt is, hogy miből telik? De miért lenne önnek ilyen készlete? Mert Csekonicséknak volt, vagy másnak lesz, aki megveszi?



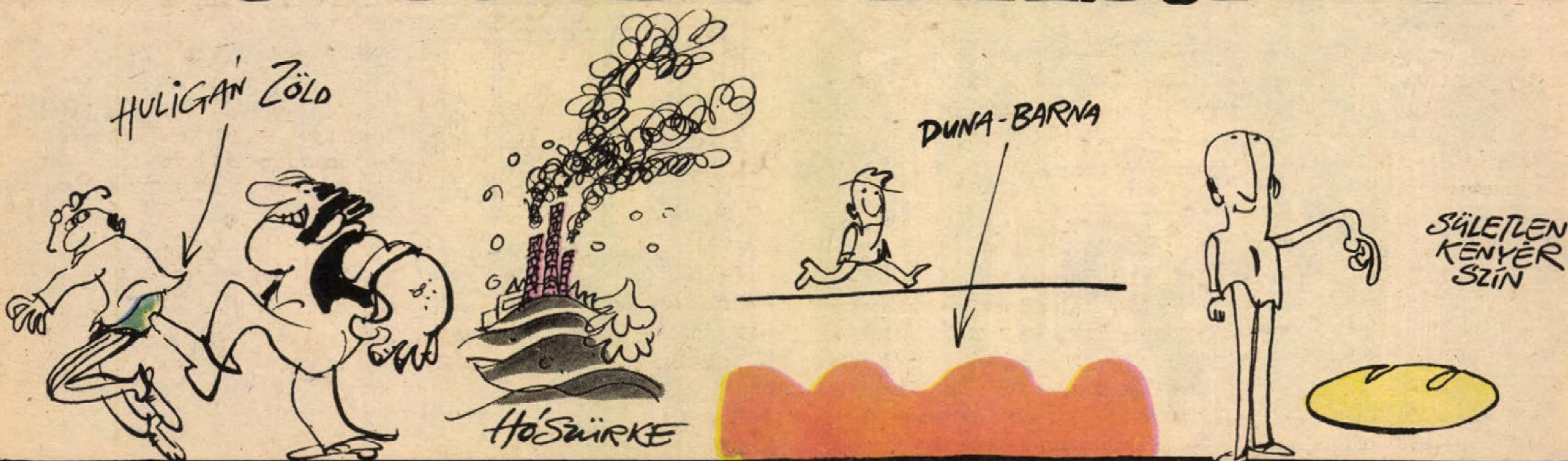
Ezeket a készleteket ötven-száz ezer forintokért nem a fizetésükből élőknek készítették. Tudomásul kell venni, hogy — mellőzve a csalárd úton szerzett javakat — nekünk is van már néhány milliomosunk (találmány, újítás, lottó, totó), aki, ha kedvét leli benne, sürgősen, amíg a készlet tart, vásárol egy kazetta színezüst étkészletet. Aztán meg: a külföldi is lehet vevő. De ettől függetlenül is, hadd lássák, hogy nálunk is lehet olyan (ha nem különb!) nemesmívű étkészleteket, remekbeszabott, üvegkazettába ágyazva kapni, mint náluk. Miért csak a magyar turista csodálja Párizsban vagy Londonban az ékszerüzletek dús kirakatait? Miért ne mondhatná itthon is, hogy „Ez igen!", miként ezt mondja külhoni útjain?

Van, aki úgy gondolkozik, hogyha a kirakatban drága holmit lát: „Miért lehet másnak, és miért nem lehet nekem?" Nem egyéb ez, mint egyik változata az „egyenlősdi" szemléletnek.

Nekem nemcsak ennyi mindenféle jutott eszembe a két kazettáról. Nem kevés nemzeti büszkeséggel gondoltam arra is, hogy például az autóbusz, a Diesel-vonatok és szerelvények gyártásában és számos más gépipari termékben is elértük a világszínvonalat. De most már szívesen állnék meg olyan pest-budai kirakatok előtt, amelyekben remekbe szabott, nagy szakmai gonddal, világszínvonalon készült férfi és női konfekciót, cipőt vagy egyéb más köznapi iparcikket láthatnék és vásárolhatnék. Nem kivételként, hanem általánosan. Ez sokkal inkább izgalomba hozna, mint a két kazetta. De ez már más téma.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD SZÍNEIBŐL



A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

Erőmű kellemesen meleg vizében
Nagyra nő az ivadék
Halgyárban, Százhalombattán

– Ezt a halat se erőműben nevelték.

TÖRTÉNELEMÓRA A MÚZEUMBAN

A Hadtörténeti Múzeumnak a múlt évben 250 ezer látogatója volt. A vendégeknek — a szokásos átlag szerint — ezúttal is a fele diák. Naponta 450—500 általános és középiskolás tanuló keresi fel a Hadtörté-

– Komoly előnye, hogy nincs feleltetés.

GYERMEKNAPON

– Ha felnövünk, téged ünnepelnek majd a nőnapon, meg anyák napján, de mi lesz énvelem?

KIÁLLITÁS A TELEVÍZIÓ TÖRTÉNETÉBŐL

Ma délután 5 órakor Miskolcon, a *Rónai Sándor Művelődési Központ* színháztermében *Rózsa Kálmán*, a város tanácselnöke megnyitja a *XVI.* miskolci *tévéfesztivált*. Az ünnepélyes megnyitón bemutatják a fesztivál közönségének a zsűri tagjait, majd az elő-

AZ ELSŐ TÉVÉKÉSZÜLÉK

– Emlékszel, fiam, eleinte hogy örültünk neki?

...ópában egyedülálló
MIKROBIBLIOFILOK
Ötéves a könyvparányok újságja

mini könyv
mini újság
mini szerző

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az ismert zongoristához a koncert megkezdése előtt odalép egy zenerajongó, aki nem kapott jegyet.

— Annyira szeretem hallgatni az ön játékát, maestro — mondja —, nem tudna bevinni a koncertre?

— Mindössze egy hely áll nekem is rendelkezésre, uram — feleli a muzsikus —, azt nagyon szívesen átengedem önnek.

— Nagyon szépen köszönöm, maestro. És hol van az a hely?

— A zongoránál.

SZAMURÁJOK

Vasárnap délelőtt látogatóban voltam Flancz Zebegény barátomnál. A felesége ijedt arccal fogadott az ajtóban.

— Csak nincs valami baj? — kérdeztem tőle.

— Azt hiszem, nagy baj van. A férjemmel történt valami...

Flancz a padlón ült és mozdulatlan, lárvaszerű arccal a semmibe bámult. Amikor végül is észrevett, az arca eltorzult és vicsorogva megkérdezte:

— Mit akarsz itt?

Mielőtt válaszolhattam volna, felmordult és gyanakodva összevonta bozontos szemöldökét.

— Erre jártam és arra gondoltam, hogy...

— Dajmacsu herceg kémje vagy! Ne is tagadd, kutya! — kiáltott rám Flancz Zebegény, aztán felordított és vészjóslóan forgatni kezdte a szemét. Bevallom őszintén: majdnem frászt kaptam, de aztán összeszedtem minden bátorságomat és megkérdeztem:

— Ki az a Dajmacsu herceg?

— Toyota apja. És Toyota az én ellenségem.

— Pardon, egy szót sem értek. Hogy is van ez?

Újabb ordítás. Flancz Zebegény felugrott és fel-alá rohangált a szobában, közben morgott és mozgatta a bajuszát. Halkan megkérdeztem a feleségét:

— Mióta viselkedik így?

— Ma reggel kezdte. Tegnap éjjel megnézte a japán filmet, és azóta teljesen megváltozott...

— Minden japán filmet megnézett szombat éjszakánként?

— Igen. Imádja a japán filmeket.

— Mit sugdolóztok? — kiáltotta Flancz Zebegény, aztán minden előzetes figyelmeztetés nélkül hörögni kezdett. — Ha nem Dajmacsu herceg küldött, akkor ki vagy? Beszélj! Mikimaca hercegnőtől hoztál üzenetet?

Nem akartam ellenkezni vele, azt mondtam: igen.

— És hogyan jutottál át az Ezüsthold hegyeken, ahol Nagaszaki tanyázik a katonáival?

— Az úgy volt — kezdtem el a mondókámat, de nem tudtam folytatni, mert Flancz Zebegény ismét félelmetes arcot vágott: a szeme kidülledt és a torkából gurguláző hangok jöttek elő. Közben mosolygott, de ez a mosoly egy farkas mosolya volt.

— Beszélj!

— Mondom, az úgy volt...

— Ááááá! — üvöltötte a barátom.

— Most meséljek vagy ne meséljek?

— Beszélj!

— Szóval az úgy volt, hogy éppen a...

— Ááááá! — ordította Flancz Zebegény. — Most már tudom, hogy ki vagy! Te vagy Kicsimaru! Térdre, pimasz!

Ez volt az a pillanat, amikor meguntam a dolgot és támadásba mentem át.

— Kuss, Jokoma! Jokoma az áruló! Te adtad fel Akugavát! — ordítottam a barátomra, aztán egy még nagyobbat üvöltöttem: — Ááááá!

— Ki az az Akugava? — sápadt el Flancz.

— Tudod te azt jól. Toyota nagymamája.

Flancz Zebegénynek tátva maradt a szája, aztán teljesen normális hangon így szólt:

— Na, ne marháskodj!

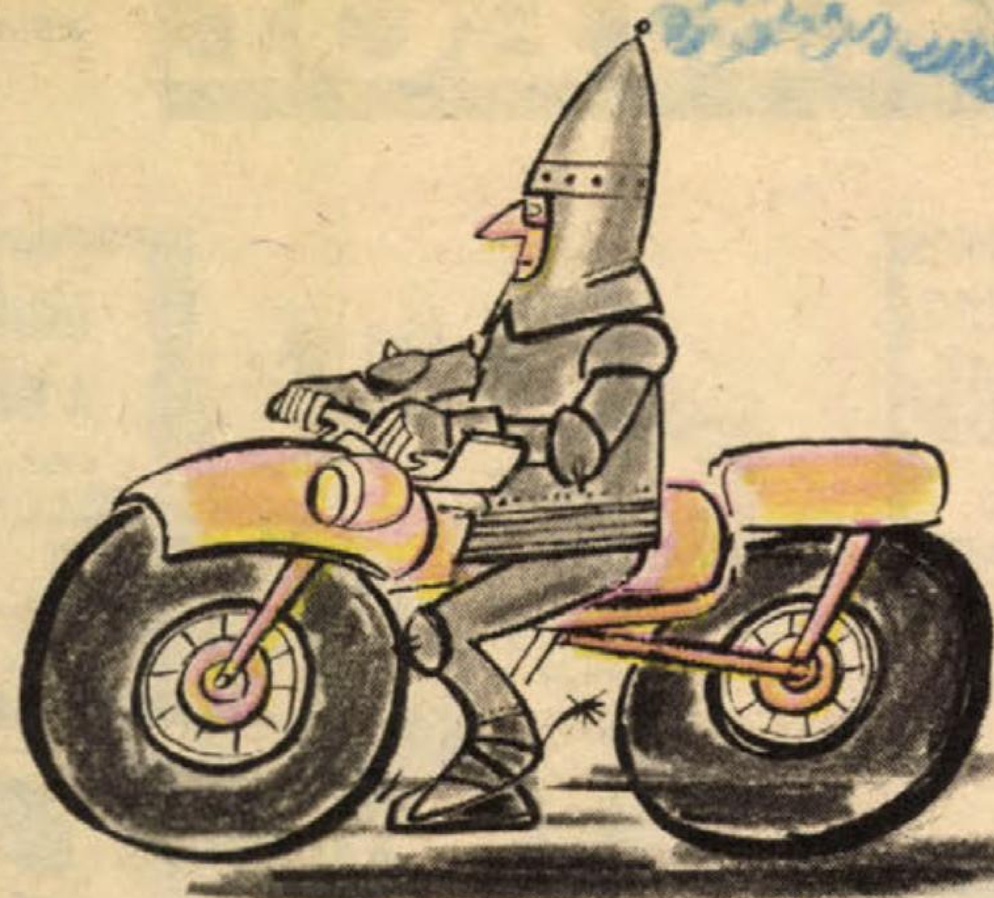
— Ezt kikérem magamnak! Így nem lehet beszélni egy szamurájjal! — mondtam, és fenyegetően morogni kezdtem, mint egy kutya, ha macskát lát.

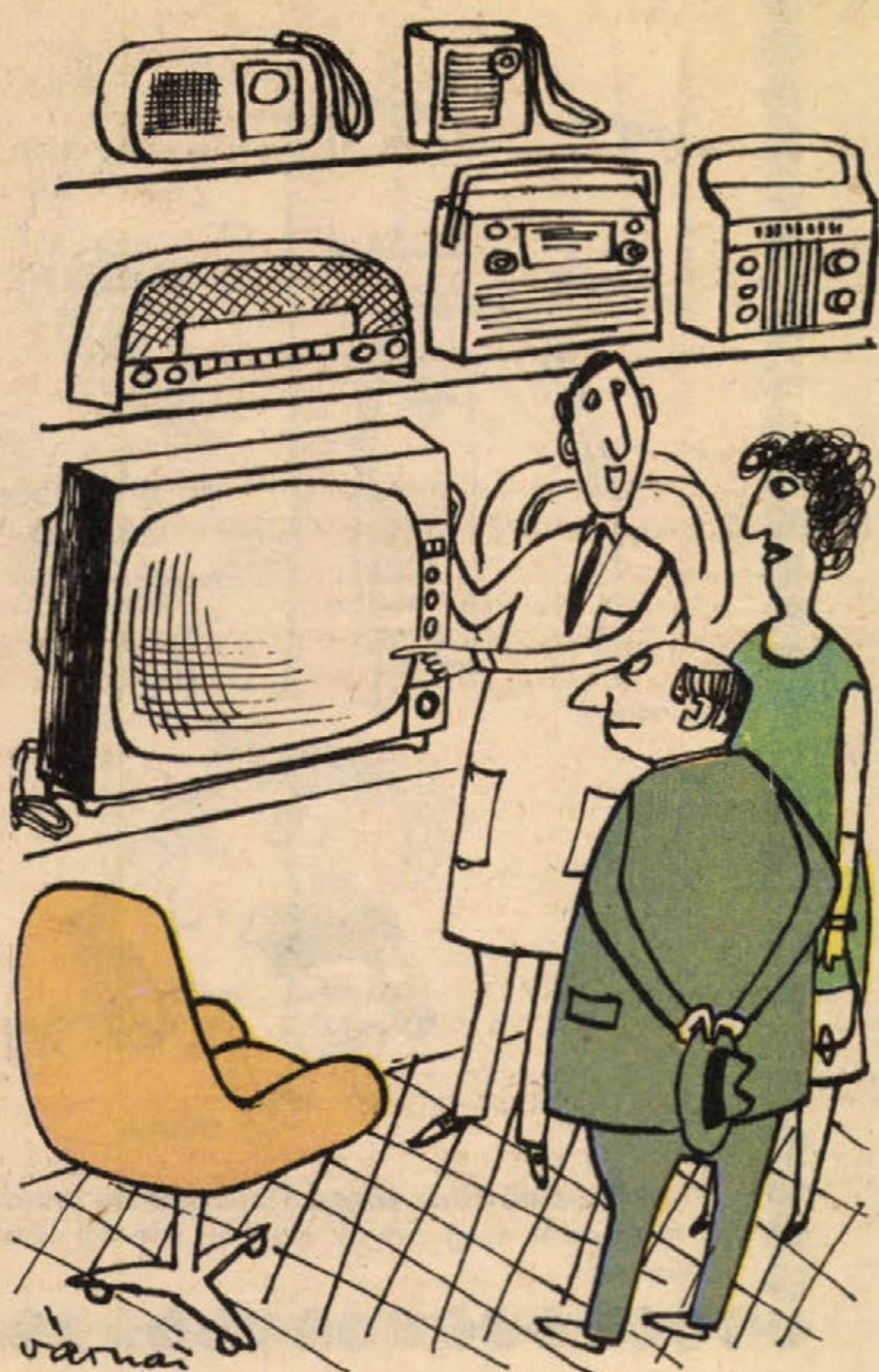
A barátom megadta magát. Ettől a perctől kezdve ismét a régi volt. Szerencséjére, mert egy szamurájjal, mint én, így nem lehet beszélni. Anyám Csusingura hercegnő, apám Mikucsu herceg, a hatalmas szogun... Azazhogy...

Na tessék! Ezek a japán filmek még engem is megőrjítenek...

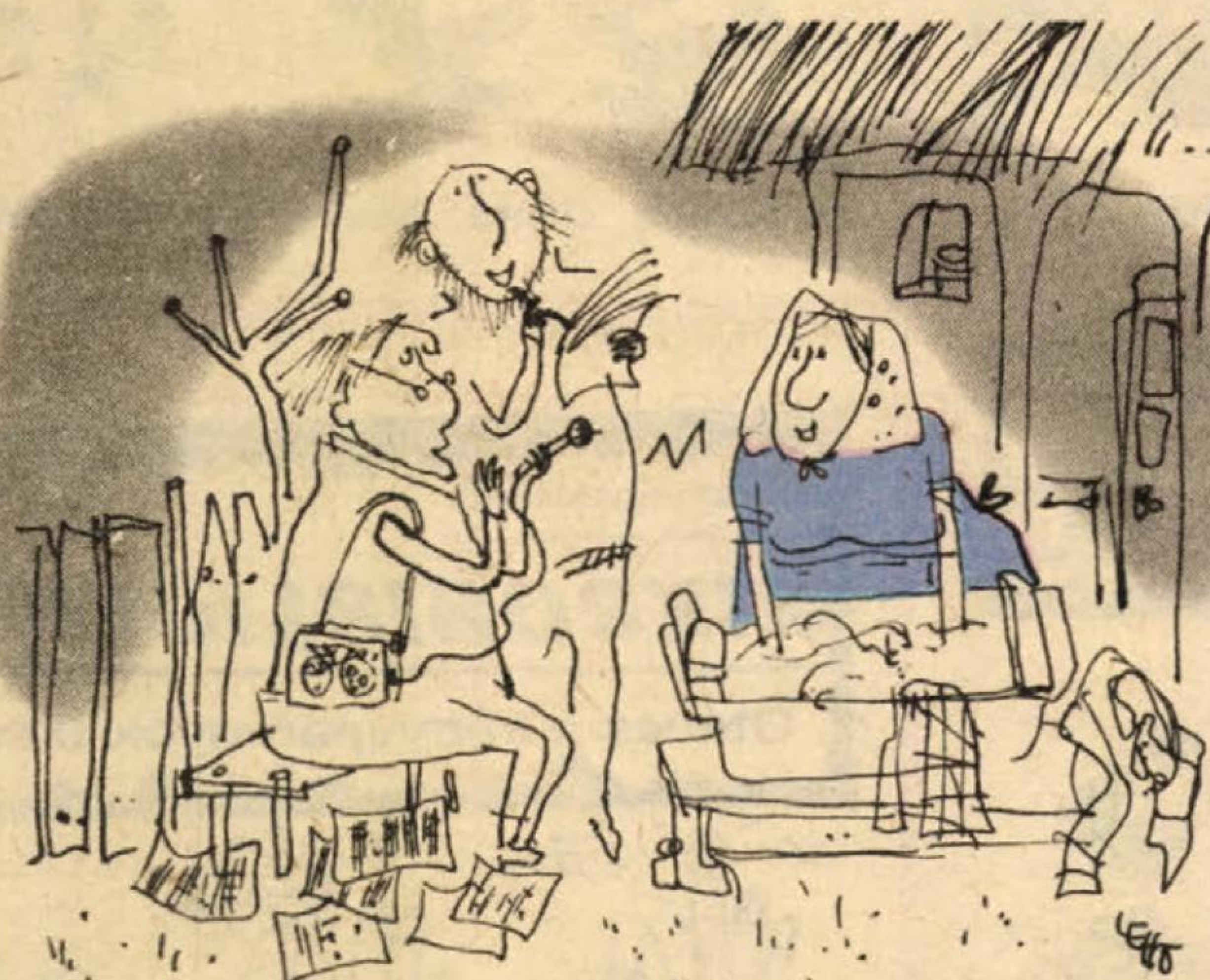
Mikes György

VISSZA A ROMANTIKÁHOZ



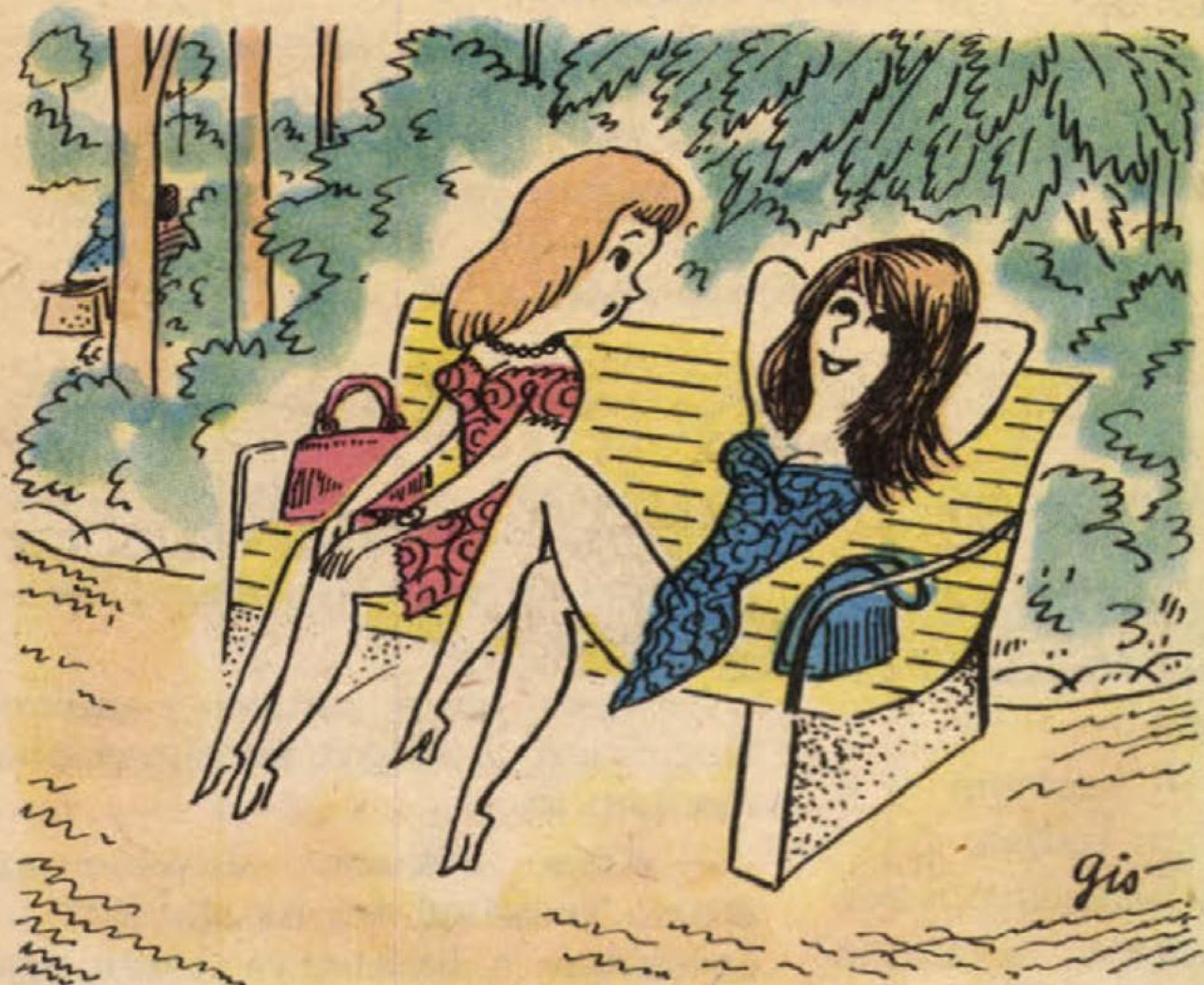


– Ez a legmodernebb. Ha nem fizetik az OTP-részleteket, automatikusan kikapcsol!



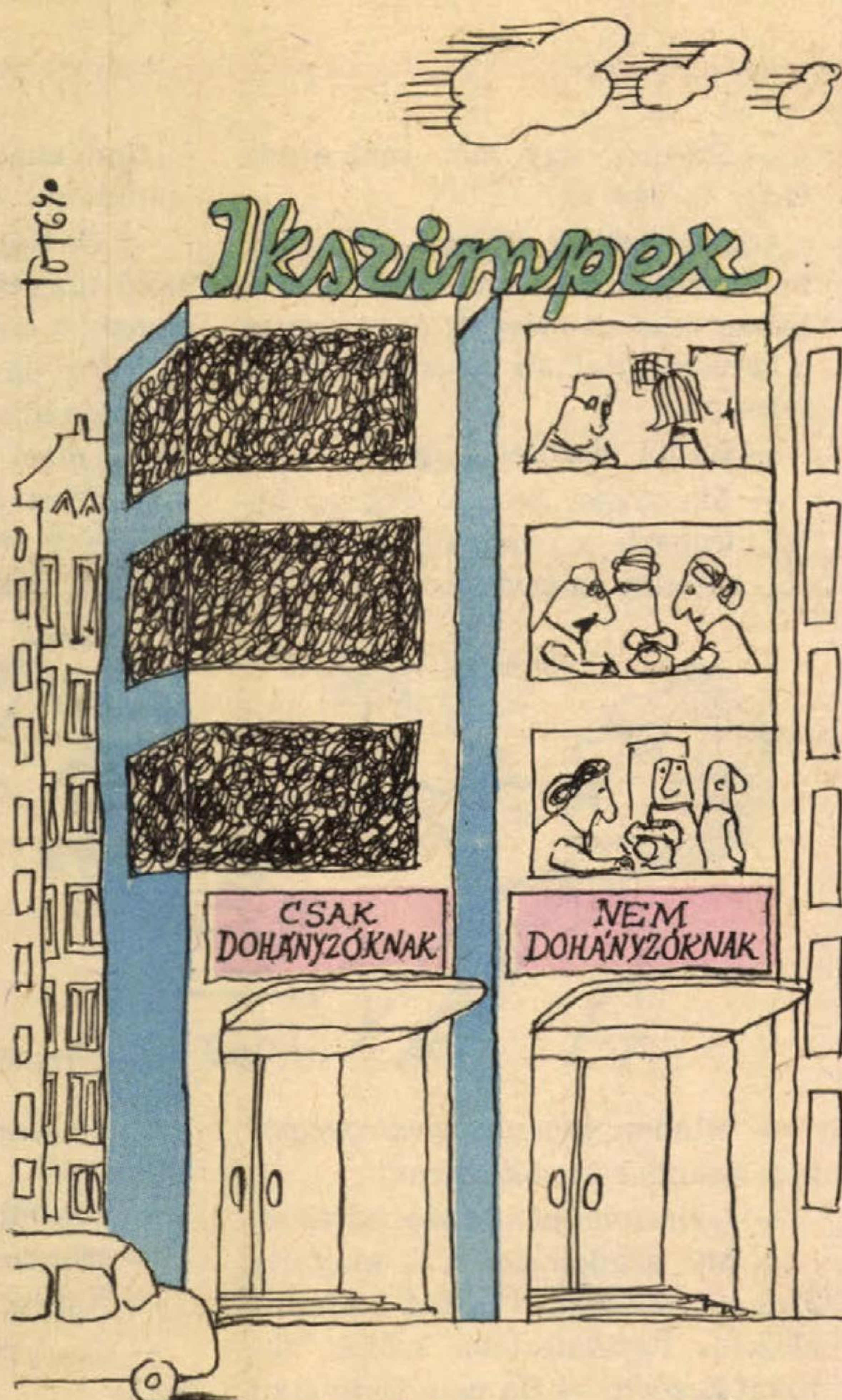
– Azt meghiszem, hogy szép dalok voltak! Még magától Bartók Bélától tanultam őket!

TAVASZ



– Jaj, de szerelmes vagyok!
– Kibe?
– Azt még nem tudom...

MEGOLDOTT PROBLÉMA



ÜZLETI TISZTESSÉG



TRIBÜN

Az angol labdarúgó-bajnokságot ismét a lelátó vandáljainak túltengése jellemezte. A botrányok egymást követték, s a bajnokság végén keserűnyés arccal jelentette Alan Hardaker, a liga titkára:

— Számos élvonalbeli klubunk több pénzt költött a pályák rendőri felügyeletére, mint a játékosok fizetésére. Mit lehet itt tenni?

A játékosok részéről Mike Channon válaszolt:

— Nagyon egyszerű. Emeljék duplára a fizetésünket.

Világos.

Mindenkinek megvan a maga gondja. Az argentin szövetség — az 1978-as világbajnoki előkészületek első állomásaként — megtiltotta, hogy a válogatott keret tagjai hosszú hajat, szakállt és bajuszt viseljenek.

Az érintettek között van Houseman, Luque, Gatti és — ez kínos — Menotti is. Aki történetesen az argentin válogatott szövetségi kapitánya.

Felirat a washingtoni YMCA-uszoda női öltözőjében:

„Ha az edződ legközelebb azt mondja, hogy az úszás jót tesz az alakodnak, kérdezd meg tőle, mi a véleménye a bálnáról?"

Bevallom őszintén: babonás ember vagyok — mondta Dettmar Cramer, a Bayern München edzője. — Hiszek a jelekben. Ha például azt látom, hogy az egyik hátvédem a tizenhatoson belül kézzel fogja meg a labdát, rögtön tudom: ez sosem jelenthet jót.

Angliában megalakult az FC Keep Smiling. A nagycirkusz bohócaiból verbúválódott együttes első mérkőzésén 9:1-re verte a profiligás Chester csapatát.

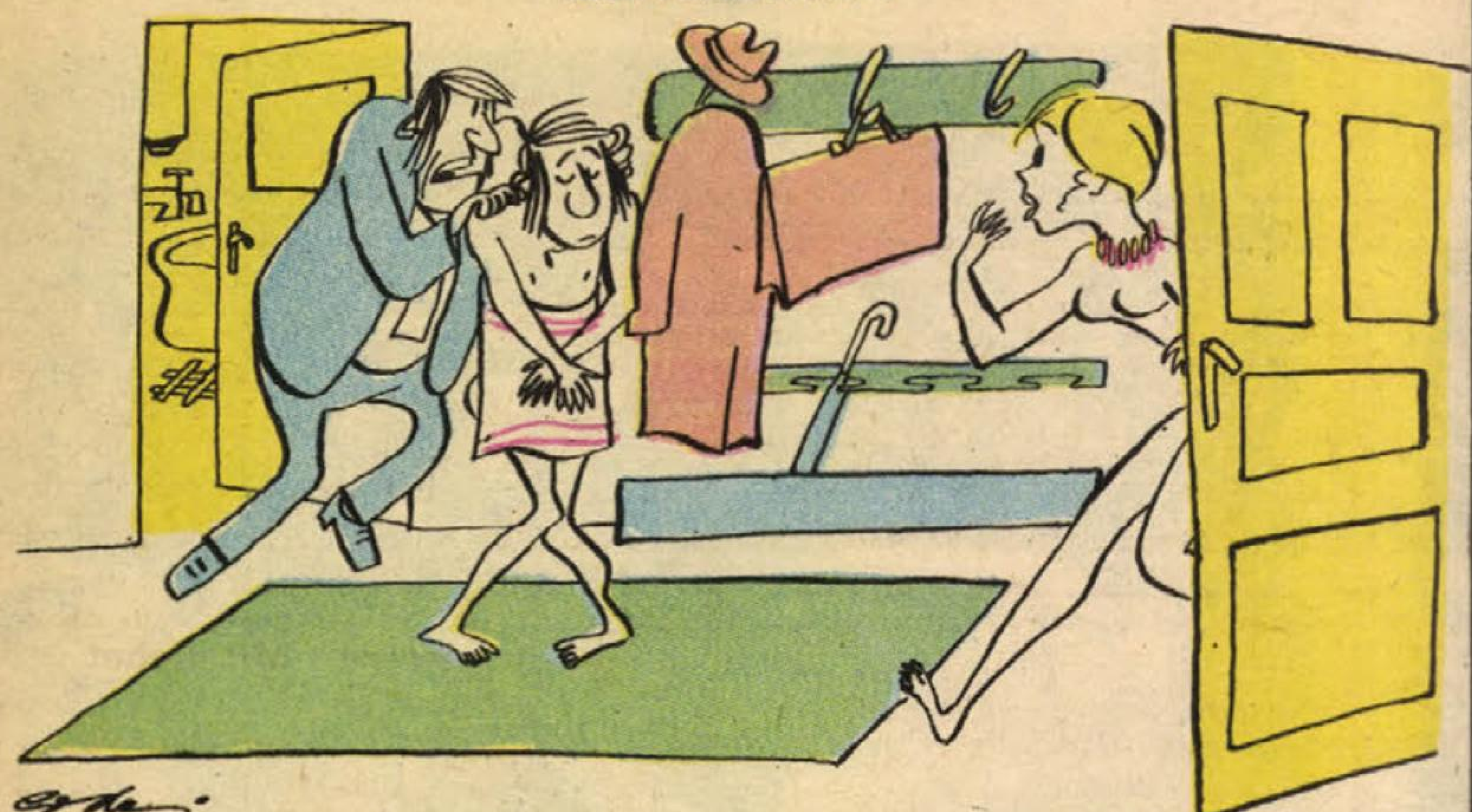
— Félelmetes volt — mondta a Chester kapitánya. — Minden trükküket bevetették, majd megszakadtunk a kacagástól. A kapusunk három potyagólt kapott, mert a földön feküdt, és mozdulni sem tudott nevettében.

Tanulság: még hasznos is lehet, ha az ellenfél nevet a labdarúgókon. Csak az nem mindegy, hogy miért.

(p. p.)



KISIPAROSHIÁNY



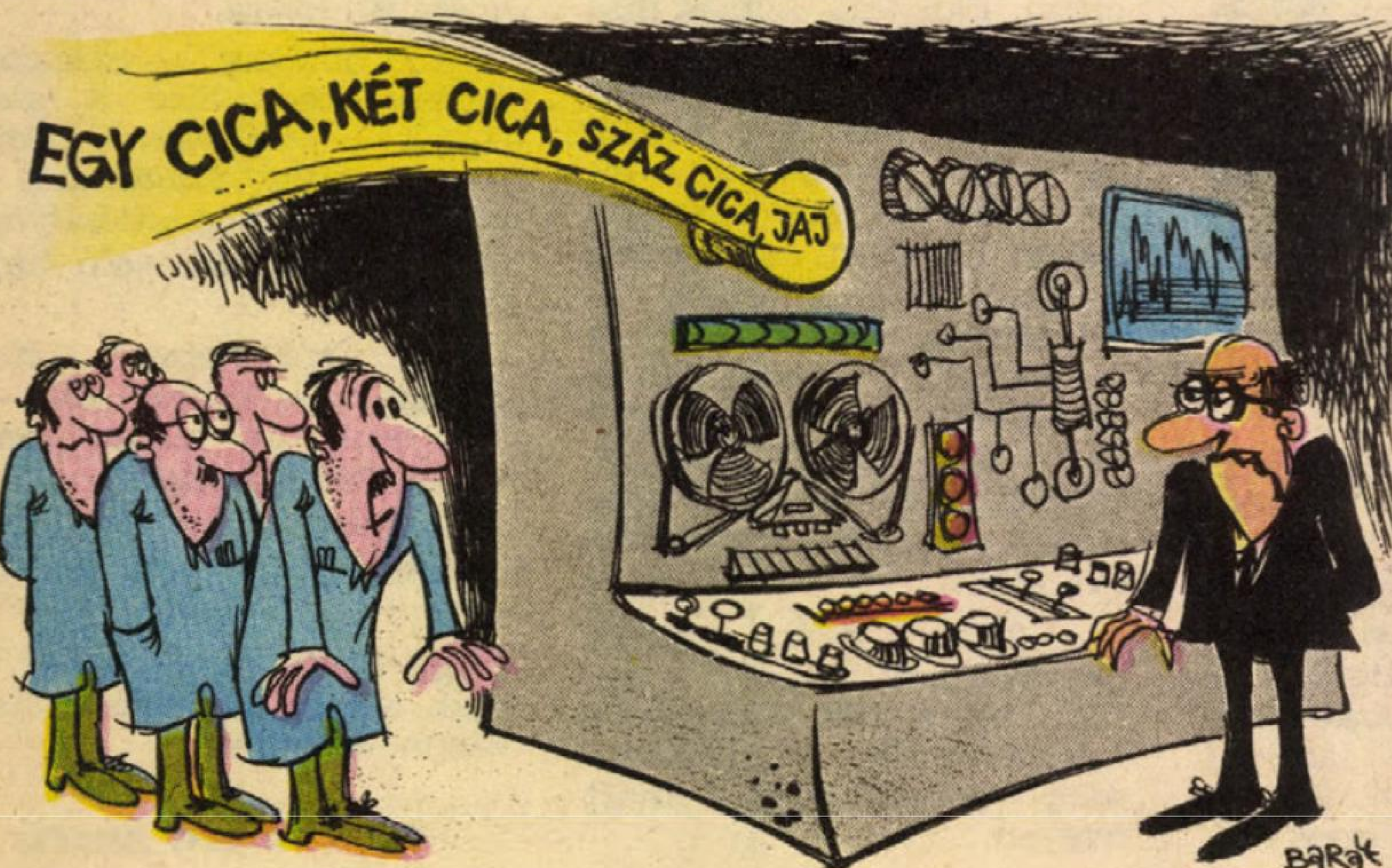
– Mi ez, drágám? Ismét egy kontárt találtam a fürdőszobában!

FELÜGYELET NÉLKÜL



– Túl nagy a szülők jövedelme, ezért nem veszik fel az óvodába!

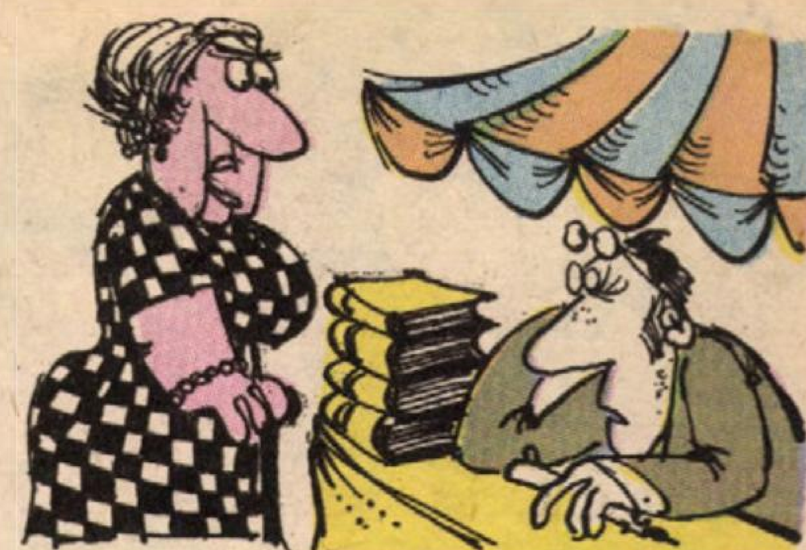
MAGYAR SZÁMITÓGÉP



– Nem mi programoztuk, így kaptuk...

– A gyerek nevét már tudom, de mi a tiéd?

FRIDERIKA



Kalmük Rezső tizenkettő után pár perccel érkezett a könyvsátorba. Nem voltak vérmes reményei, tudta, hogy új regénye, a „Körömpróba" nemcsak célfotóval szorul a világirodalom nagy alkotásai mögé. A feje is fájt, a budai hegyek mintha forró kefírben úsztak volna.

A csoda negyed kettőkor következett be. A pultra könyöklő írót érces trombitahang riasztotta fel zsibbadt bóbiskolásából.

— Kalmük Rezső — recsegte a hang —, elviszi magát az ördög, ha nem ír nekem valami szépet ebbe a kötetbe itt, ni.

Hatalmas méretű idős hölgy állt a pult mögött, ezüstgombos fekete pálcájára támaszkodva. Mintha öt léggömböt gyömöszöltek volna egy pepita selyemzsákba. Lila arc, a fürtökön rezes csillogás, kétségkívül palackból.

— Bocsánatot kérek, kisztihand — rebegte Kalmük Rezső. — Hirtelenjében nem is emlékszem, hogy...

— Özvegy Hamzsabégi Vihorlátné — mennydörögte a hölgy. — Bádovics Pimpi, maga mafla. 1935... a mödlingi vadaskert... na...

— Úristen, Pimpi — hápogott az író. — Mintha ma lett volna. Maga semmit se változott.

— Hahaha — dübörögte az idős hölgy, akár a hegyomlás. — Azt tudja, hogy akkor csalánba fektetett? Megrázó élmény volt, mondhatom. Meg-rá-zó! Hát csak azért jöttem, hogy megköszönjem Friderikát.

— Fri... Friderikát?

— Kezd egy kicsit szenilis lenni, barátom. Friderikát, a regénye főalakját. Tudom, hogy rólam mintázta. Ne tagadja, csúnya fiú. Ahogy Friderika az operabál előtt beleül a meisseni porcelánlavórba... hahaha... nagy kujon maga, Kalmük Rezső... az csak én lehettem...

Akkor már hosszú sor állt a sátor előtt.

— Jónapot, Kalmük úr — mondta egy vézna kis cérnahang. — Tudom nem ismer meg, Kalmük úr. Nem tesz semmit, Kalmük úr. Nekem elég, hogy én emlékszem. Spacc Giza vagyok, Kalmük úr. A kalaposüzletből.

— Jóságos ég, Giza — kiáltott az író egy cseppet összeborzadva a fekete kendőbe tekerőzött kicsi múmia láttán. — Hogyan is felejthettem volna el? A stiglic a falon. A kávéskanna a kályhán. Kartonfüggöny kis virágokkal. Mögötte a dívány.

— Nade Kalmük úr, nade Kalmük úr — csiripelt szégyenlősen Spacc Giza. — Hiszen csak azért jöttem, hogy megköszönjem Friderikát. Órákig könnyeztem, kérem, a meghatottságtól, amikor magamra ismertem Friderikában, Kalmük úr. Amint a hegedülő lány meztelen sziluettje kirajzolódik a klöplifüggönyre... istenem, Kalmük úr...

Akkor már egy beleváló tizenéves állt az író előtt, talpig farmerban.

— Szió, bubus — mondta. — Oltári, hogy megörökítettél Friderikában. Azt se tudtam, hogyan vagdaljam magam a melegpadlóhoz örömömben.

És Kalmük Rezső órákig firkálta egyfolytában száz meg száz kötet első oldalára:

„Az egyetlen és örök Friderikának sosem lankadó hevülettel..."

Ők meg mondták vég nélkül, hittel, könnyesen, köszönjük, köszönjük, Rezső, Rudi, Rodolfo, csibi, kiskutya, gumimókus.

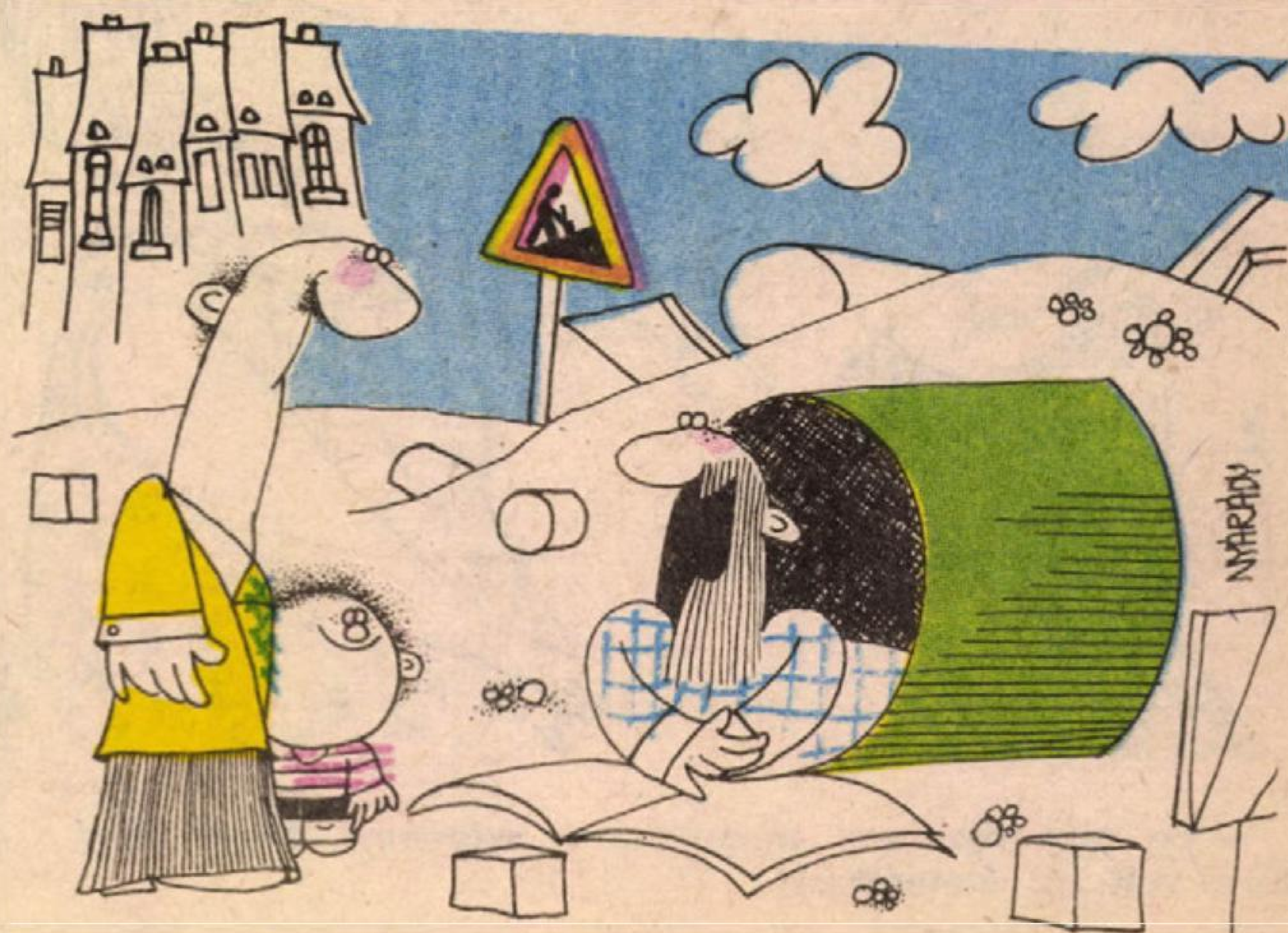
— Két lehetőség van — tűnődött este Kalmük Rezső a kis zöldvendéglő teraszán, baráti társaságban. — Vagy jobb regényt kell írni vagy több nőt kell szeretni. Ha nem élek ilyen önmegtartóztató életet, ma délután mind a 12 800 példányt elpasszolhattam volna.

Most valaki megállt az utcán, intett Kalmük Rezsőnek. Bádovics Pimpi volt. Az 1935-ös Bádovics Pimpi. A mödlingi vadaskert karcsú és csalános istennője. Mosolygott, villant a foga, s a szeme akkora volt, mint egy repülő csészealj. Kalmük Rezső kótyagosan követte. Valahol verkli szólalt, Óbuda utolsó verklije talán. És a virágillatos utcán, a telihold zsíros korongja alatt ott volt az összes Friderika. Összekapaszkodtak, megfogták Kalmük Rezső kezét, és lassan, táncos léptekkel megindultak a girbe-gurba utcán. Boltozatos régi kapuk alá lejtettek, öreg oszlopok mellett táncoltak el, mint egy Fellini-filmben, habos csipkékkel, libbenő fátylakkal, meleg mosollyal, boldogan és fiatalon.

Kalmük Rezső semmit sem értett az egészből.

Friderikát ugyanis, úgy ahogy volt, Thomas Manntól lopta.

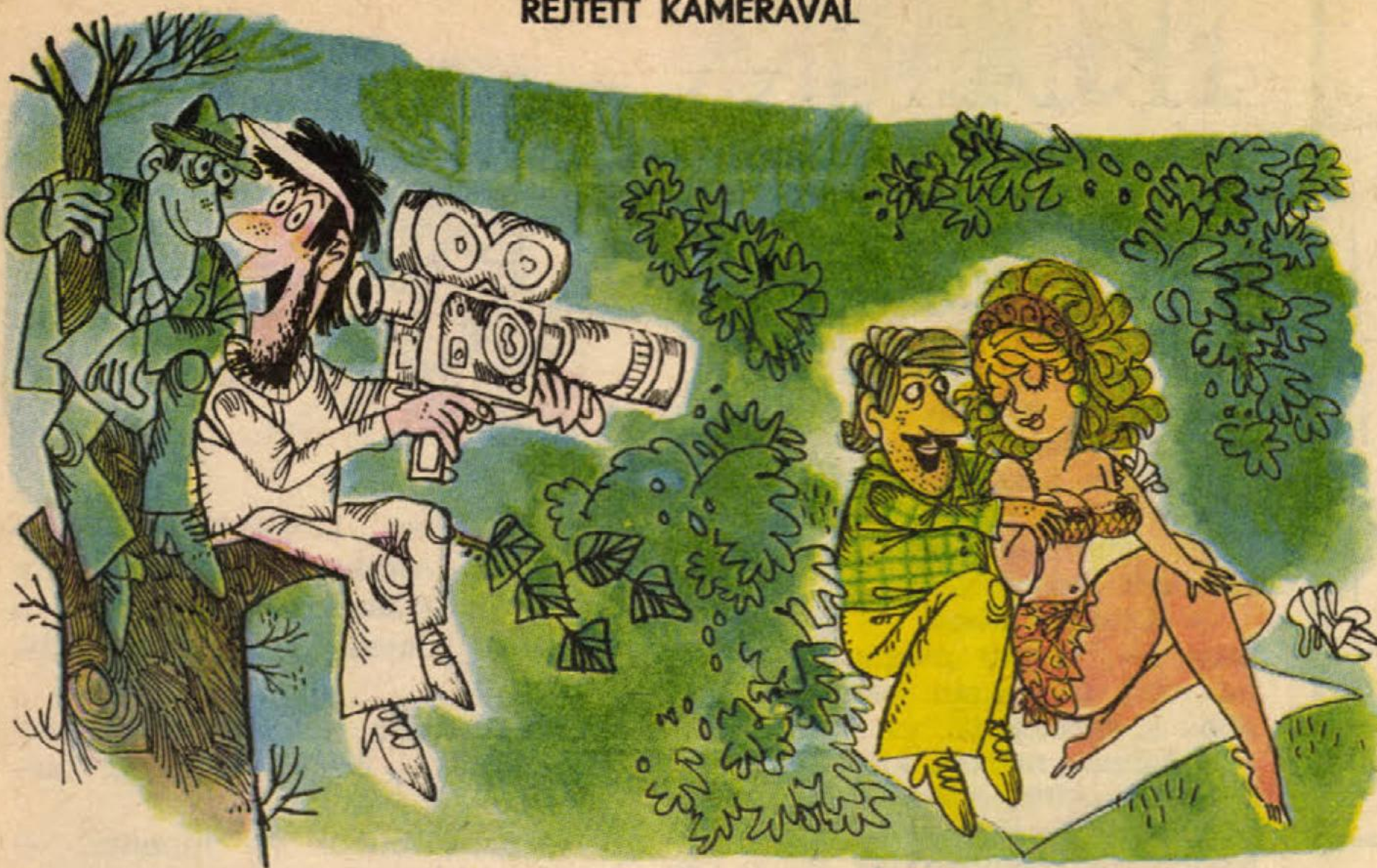
Peterdi Pál



ÚTÉPÍTÉS

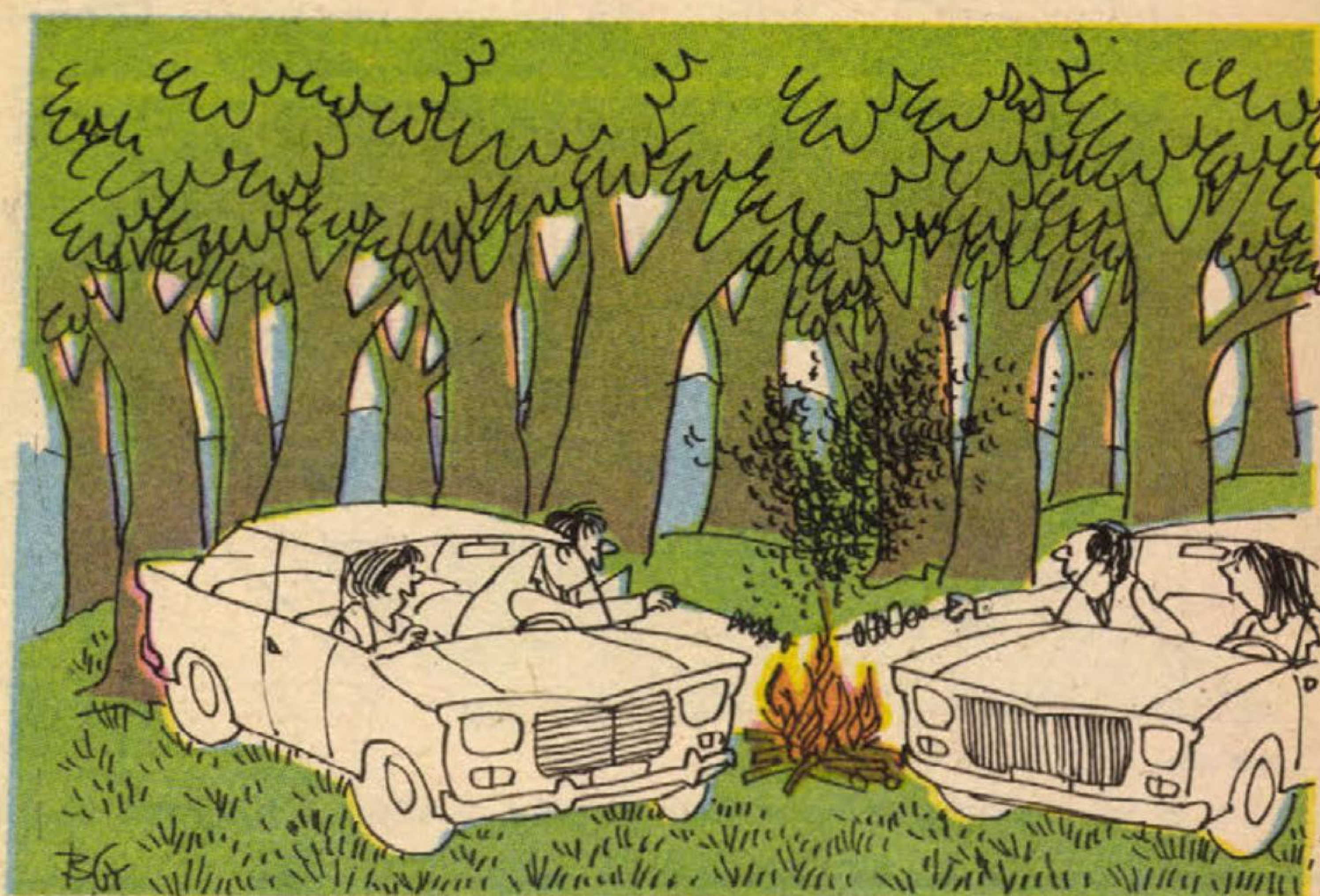
– Nagyobb csend van, mint a Rózsadombon!

REJTETT KAMERÁVAL



– A „Születésünk titkai"-hoz készítek filmbetétet.

KIRÁNDULÁS



SZÉRUM

Külföldön az a dolga az embernek, hogy csodálkozzék, ámuljon, bámuljon. Mert külföldön minden egészen más. Különös, furcsa, esetleg visszatetsző és általában sokkal ésszerűbben megoldott.

Járom hát én is Fridmort, Brízia fővárosát, elismerően csettintek, fütyörészek, csóválom a fejem, meg vagyok döbbenve, el vagyok ragadtatva.

Érdekes, nem tudnám megmondani, hogy odahaza Pesten a szomszéd bérház hány emeletes, hogy milyen a homlokzata, hogy az utcában, amelyben lakom, tulajdonképpen merről merre nőnek a házszámok harminc év után vettem észre, hogy szemben milyen gyönyörű a vaskerítés. Itt meg, Fridmorban akár tíz percre is megállok, hogy elbűvölten szemléljek egy párkánydíszt.

Persze, azért ebben a nagy ájuldozásban szerepe van pokolian csinos és angyalian kedves kalauzomnak, Petra Smel kisasszonynak, aki lángoló lokálpatrióta, és örül a legkisebb bóknak is, amellyel az ember az ő szülővárosát illeti. Hát igyekszem kitenni magamért.

— És ehhez a szoborhoz mit szól? — kérdi, és rámutat egy képzőművészeti félreértésre a romantikus kis tér közepén. Gömbök, hengerek, kúpok vannak összehegesztve, horpasztva, lyukasztva, áttörve, kész őrület.

— Aranyos kis kutya — állapítom meg bizonytalanul.

— Nem kutya — mosolyog elnézőn Petra —, ez Eus professzor, biztos hallott már róla.

— Persze — bólogatok buzgón —, szinte másról sem hallottam. Ha nem csal az emlékezetem, valami nagyon fontos dolgot fedezett föl.

Megüt a guta, ha most kiderül, hogy professzor létére ez az Eus háborút nyert vagy parasztlázadást vezetett.

Szerencsém van, ezúttal.

— Igen — jelenti ki —, ő a mi legnagyobb jótevőnk. Jöjjön, győződjék meg a saját szemével.

Húz, én megyek utána a saját szememmel, kiérünk a forgalmas főútra, ott álldogálunk egy darabig, és én valóban elképedek.



Mert árad a nép minden irányból minden irányba a járdán, hasonlóképp a személyautók és egyéb közlekedési alkalmatosságok az úttesten, és — sehol semmi szabálytalanság. Egyetlen járókelő sem szalad át a tiloson, anyókák, apókák nem vágnak át srégen, nem nézve se jobbra se balra, gyerekek se cikáznak, nincs üldözés a zebrán, se tilos előzés, oktalan száguldás, óvatlan sávváltoztatás, brutális rádudálás, semmi.

— Ezt mind Eus professzornak köszönhetjük — feleli ki nem mondott kérdésemre Petra. — Nálunk nem kell bemagoltatni a szabályokat, nincs vizsga, büntetés, fegyelmezés a közúti forgalomban. Minden január elsején minden bríz állampolgár KRESZ-oltást kap, kis szúrás, már bennünk is van, már fel is szívódott a professzor csodálatos széruma, amitől egy álló esztendeig még ha akarnánk, sem tudnánk véteni egyetlen közlekedési szabály, előírás ellen, és udvariasak és előzékenyek is leszünk a járdán is, az úttesten is. Ennek köszönhető, hogy Bríziában legfeljebb két-három közlekedési baleset van tízévenként.

— Tehát azért mégis előfordulnak hibák, mégsem egész tökéletes az a KRESZ-oltás — jegyzem meg gonoszkodva, mert irigyen.

Petra rám néz.

— Sajnálom — mondja halkan —, de ha már szóvá tette, meg kell mondanom, hogy azt a néhány koccanást, sérülést az ön honfitársai okozzák, az idelátogató pesti turisták.

— Micsoda?! — kunkorodik föl bennem a nemzeti önérzet —, hát mi annyit sem érdemlünk meg maguktól, hogy bennünket is beoltsanak ezzel a csoda-izével, ha ide jövünk?!

Megbántottan tárja szét a karját Petra.

— Próbáltuk. Sokszor. Teljes csőd. Kár a szérumért. Pestieken nem fog az oltás. Maguknak a vérükben van a szabálytalan közlekedésre való hajlam.

— Ez rút nemzeti elfogultság! — kiáltok föl. — Ezt csak az ellenségeink terjeszthetik rólunk!

— Lehet — mondja bűnbánóan Petra, és nagyot ránt a vállamon.

Így aztán nem üt el a taxi, amely elé a vita hevében leléptem.

Kürti András

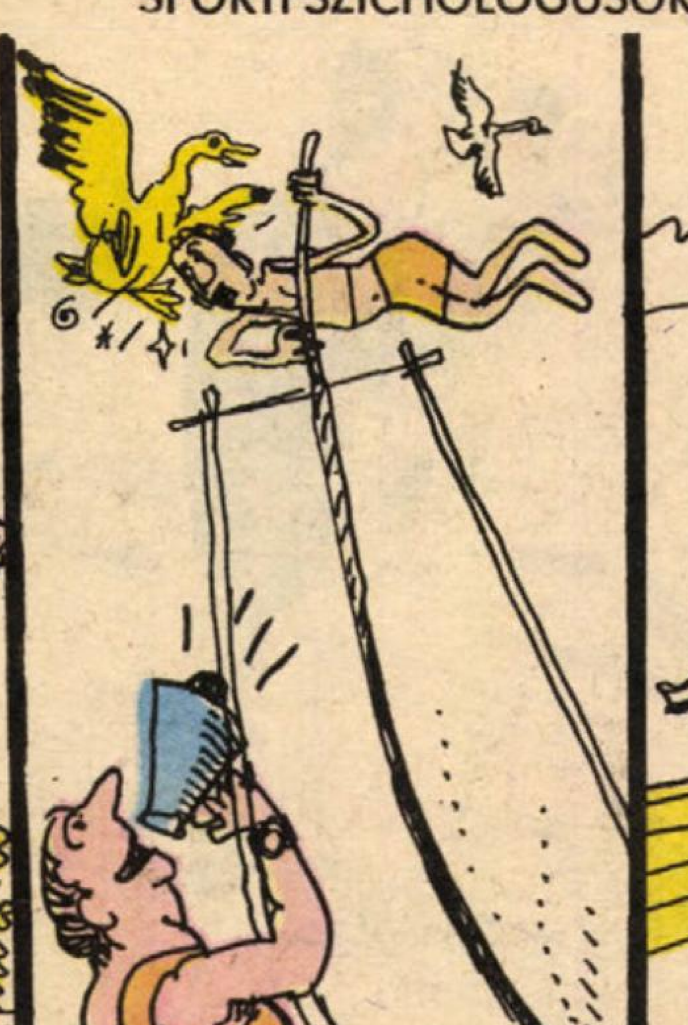


– Én egy kezemen meg tudom számolni, hogy hány férfi volt az életemben!

SPORTPSZICHOLÓGUSOK



– Hozzád képest Nurmi kifutófiú volt...



– Technikai minimumnak nem rossz...



– Csak annyira lökd meg, hogy mint műhold a Föld körül keringjen!

Megkérdeztük rajzolóinkat:

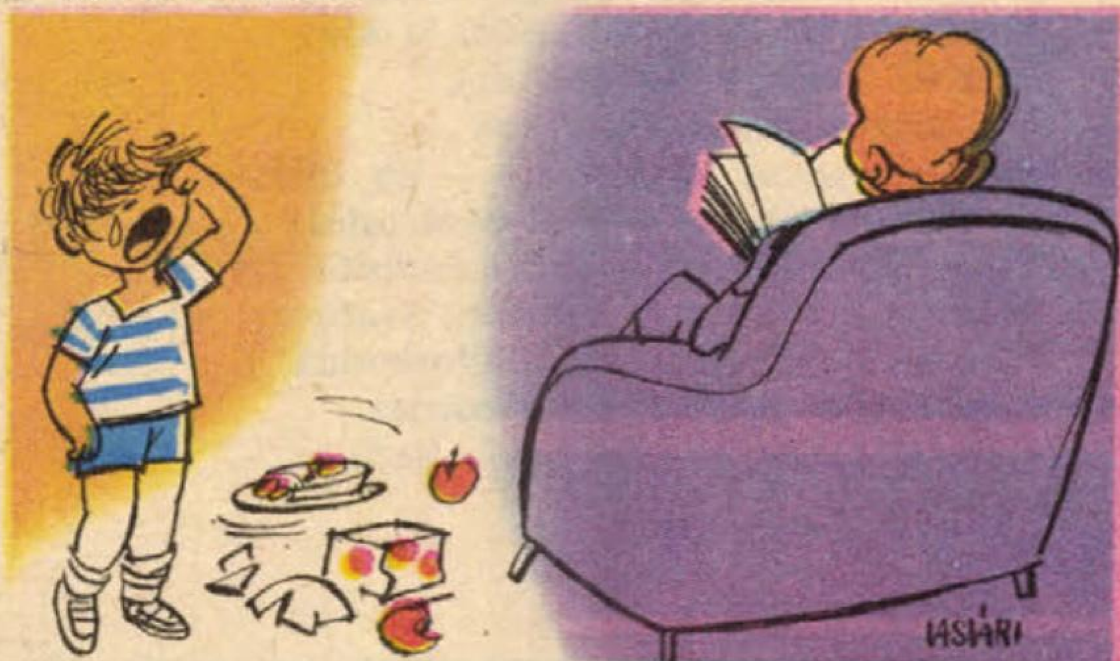
Hogyan nevelnék a más gyerekét?

Szűr-Szabó József:



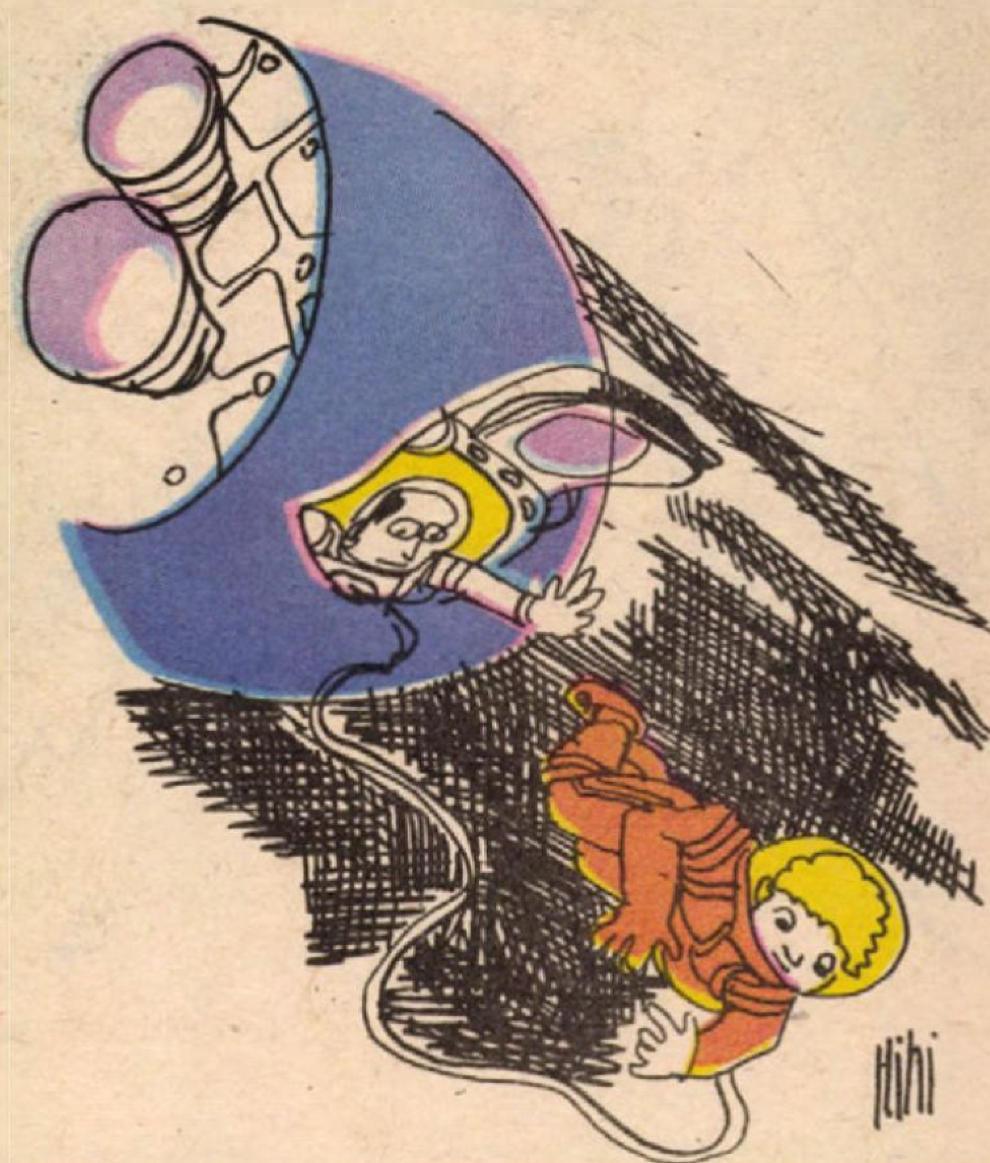
– Az ellenségem gyerekét elkényeztetném, hogy nyúzza majd az apját!

Vasvári Anna:



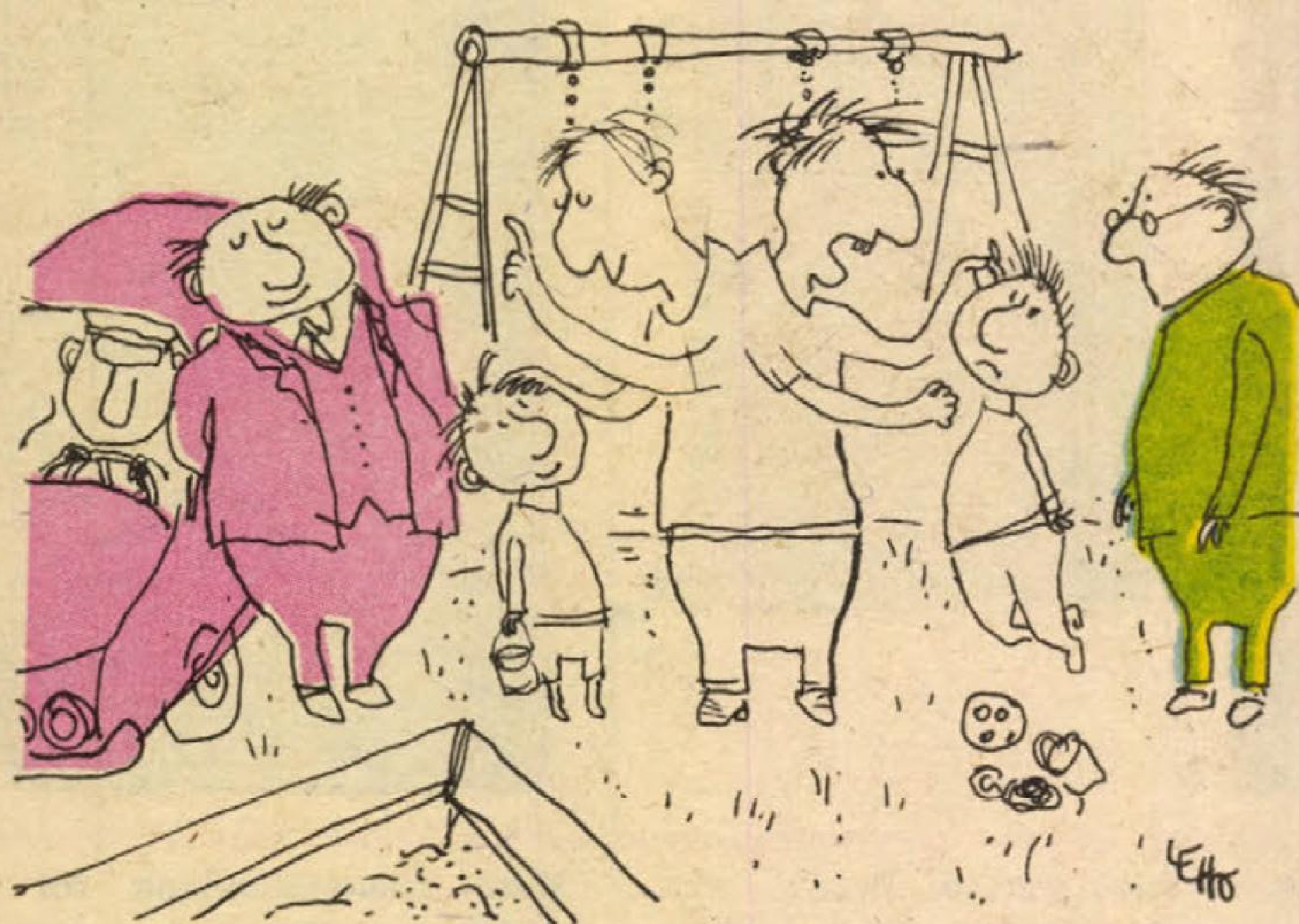
– Ahogyan az enyémet kellett volna...

Hegedűs István:



– Hozzászoktatnám a sötétséghez, hogy ne féljen...

Lehoczki István:



– Attól függ, kiét.

Endrődi István:



– Kényeztetném. Mindennap a bábszínházba vagy az állatkertbe vinném a kicsikéket.

Erdei Sándor:



– Ezzel a kérdéssel bogarat tettek a fülembe...

Várnai György:



– A szomszéd gyerekeit rábeszélném egy világkörüli gyalogtúrára.

Tót Gyula:





– Szakkönyvből.

ÉPÍTKEZÉS SAJÁT ERŐBŐL



A KÖNYVTÁROS RÍMEI

A vállamon egy félmázsás csomag,
– hogy nem dől szét a hajó-ácsolat,
folyó a sólyát hogy nem önti el
zokogva: „Költőnk könyveket cipel!"
Könyveket, mások bölcs, avagy szamár...
csitt! – a könyvtáros pártatlan ma már!
Megyek a forró gyáron át, derék
buzgalommal bár sajog a derék,
s míg verejtékem a nyakamba hull:
megírni könnyebb – dünnyögöm vadul;
megírni könnyebb, drága társaim,
kiket a k ö z l é s rág, akár a kín;
Jószívű Lektor, Honorárium,
s a tiszteletre-méltó áfium
már olvasásra készen áll – de áll!:
és mennyi gond, míg olvasót talál.
Hogy érvelünk a pultnál, mutatós
dumákkal mint egy szellemi szatócs;
mennyi indok és szép fondorkodás,
míg kézbe veszi a hajó-kovács,
s majd lázasan átéli, vagy pedig
kinyitva: rajta jóízűt eszik...
Szellemi mámor plusz gyomor-gyönyör!
(tanúm az ég és száz szalonna-bőr
s egy fonnyadt-lelkű erőspaprika,
mit jelzőként a trehány praktika
a könyvbe tett és így nyújtotta át
elismerését – vagy bírálatát?)
– Megyek, nyakamban jó ötven kiló,
szuszogva mint az új-igás tinó,
és szitkozódva – szokásom szerint;
megírni könnyebb! – dünnyögöm megint.
Egy görbe lábú vén esztergapad
serkentőn morog, majd nekemszalad.
S fenn a hajón a hírneves brigád
röhögve szemléli patrónusát,
s ívfényük amíg arcomba vakít,
kiáltnak: „Végre, csinálsz valamit...!"

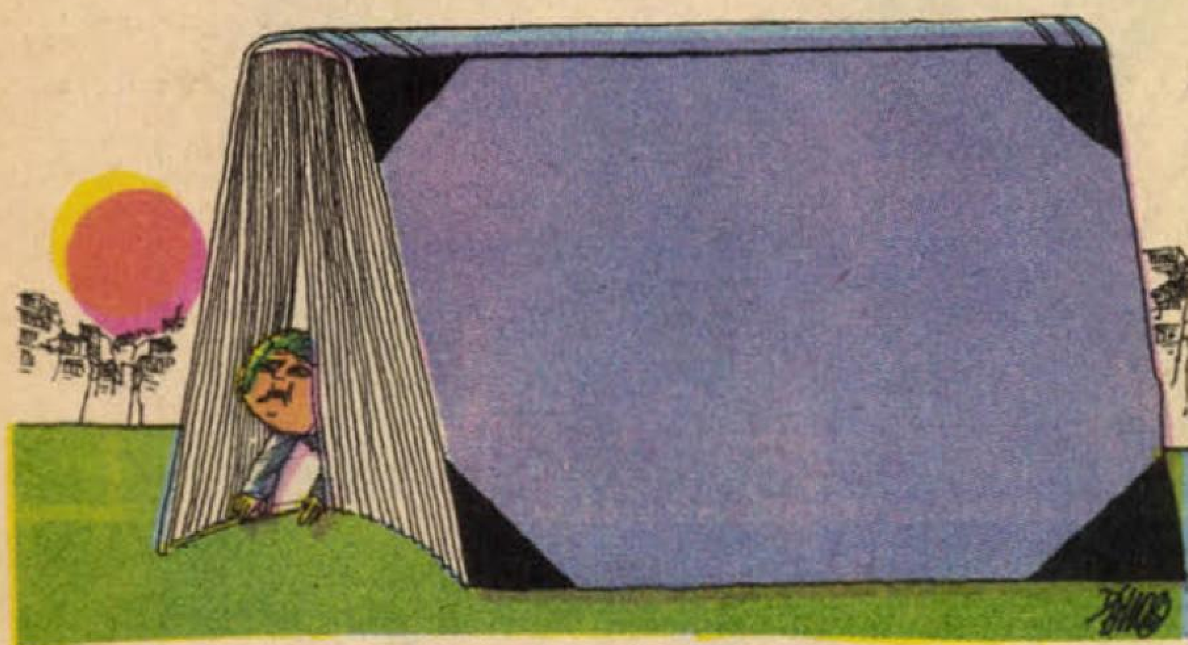
Soós Zoltán



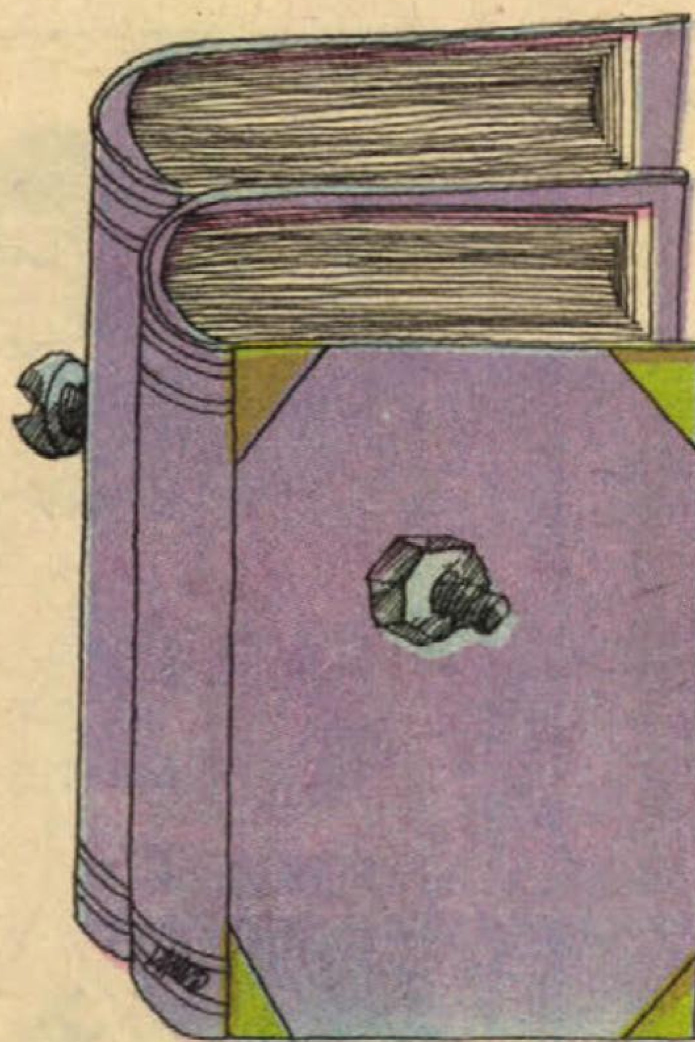
DALLOS JENŐ:

KÖNYV

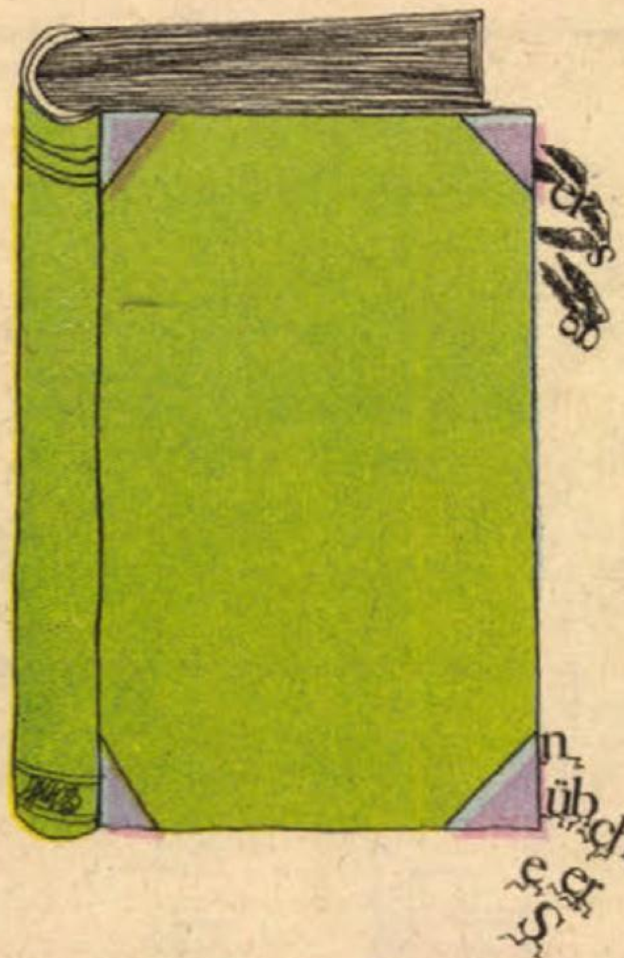
ÚTLEÍRÁS



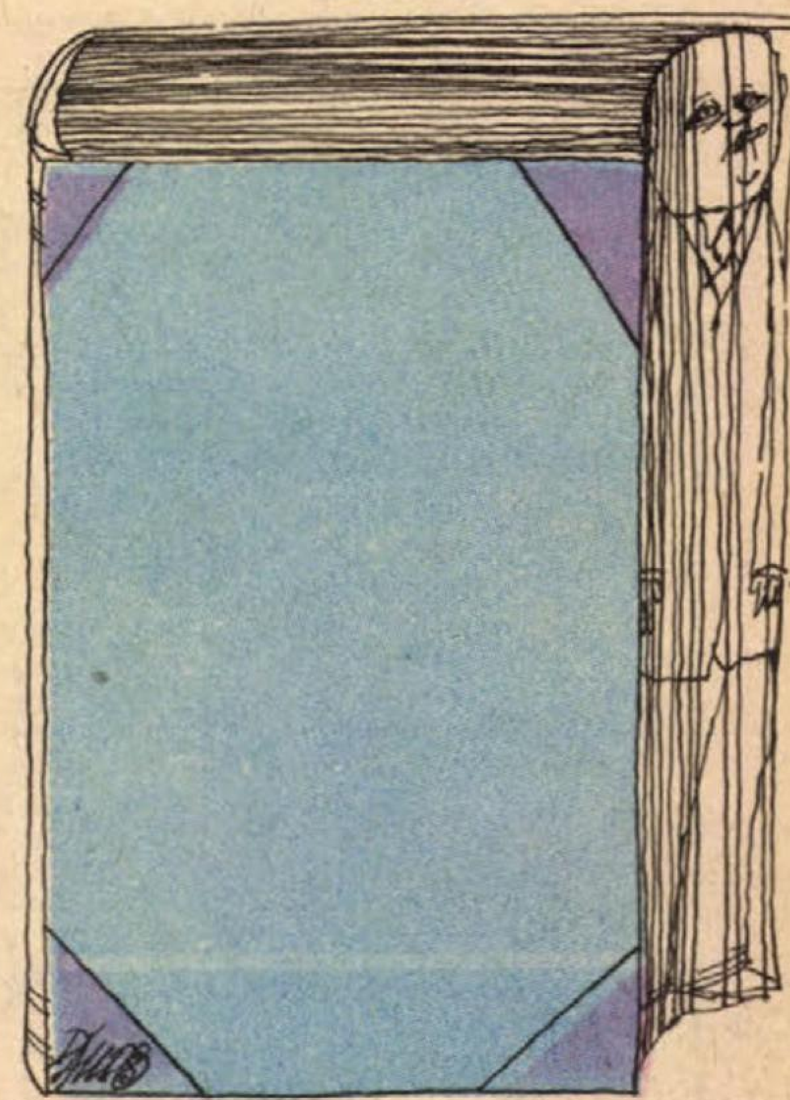
KÉTKÖTETES MŰSZAKI KÖNYV



MESEKÖNYV



ÉLETRAJZ



GÁDOR BÉLA:

PANASZ

T. Világigazgatóság!

Mindenekelőtt megelégedésemet fejezem ki, hogy végre önök is bevezették a panaszkönyvet. Éppen ideje volt. Már tűrhetetlen volt az az állapot, hogy cipőboltban, vendéglőben vagy csemegeboltban, mindenütt beírhatta az ember a panaszát az erre a célra rendelt könyvbe, csak éppen az egész élettel kapcsolatos reklamációt nem továbbíthatta illetékes helyre. Most megragadom az alkalmat, hogy felhívjam figyelmüket néhány apró hiányosságra, az önök által igazgatott üzemmel kapcsolatban.

Annak idején önök kiutaltak nekem egy testet. Ez a test, kérem, a legrosszabb anyagból készült. Most nem beszélek arról, hogy teljesen ésszerűtlenül lespórolták az anyagból és túl kicsire, túl vékonyra szabták. De ebbe a kicsike testbe, merő slendriánságból túl nagy lelket szorítottak, és ez belülről állandóan feszíti az amúgy-is silány anyagot. Ugyanakkor tudomásom van arról, hogy igen nagy testeket is utaltak ki, amikben egészen picike lélek van, csak úgy lötyög benne. Nem lehetne jobban vigyázni az elosztásnál?

De más kifogásaim is vannak a testemmel kapcsolatban. A múltkor például rosszul léptem le a járdáról, és eltört a bokacsontom. Miféle lábat szállítottak önök, kérem szépen? Ez tiszta selejt. Szabad ilyesminek előfordulnia egy akkora cégnél, mint önök? A legremekebb anyagok léteznek, a kemény acéltól egészen a rugalmas, szívós gumiig. És akkor a legfontosabb gyártmányuk, az emberi test, a legvacakabb anyagból készül. Én, kérem, az enyémet pár évtizede használom csak, és esküszöm, rossz ránézni. Mindenütt fakul, kopik, színét veszti. És hogy gyűrődik? És hogy piszkolódik! Micsoda konstrukció ez? Itt vannak például a fogak. Önök fogakkal látták el a szájüregemet, hogy a táplálékot szét tudjam morzsolni, mert ez az üzemeltetésemhez elengedhetetlenül szükséges. Nos, ezek a fogak úgyszólván az első perctől kezdve romlani kezdenek, egyenként kell kihúzigálni őket, ami fájdalommal jár és méghozzá pénzbe is kerül. Ugyanez az eset a hajjal, amely alighogy kinőtt, máris hullani kezd. Ha az ember megnéz egy kétéves gyereket, azt hiszi, hogy a legprímább anyagból készült. Eltelik negyven-ötven év, és rá sem lehet ismerni. De még jó, ha ennyi ideig eltart. Nem tudom, ki felelős ezért, de kérem, szíveskedjenek az ügyet alaposan kivizsgálni. Ezen biztosan keres valaki, az nem vitás.

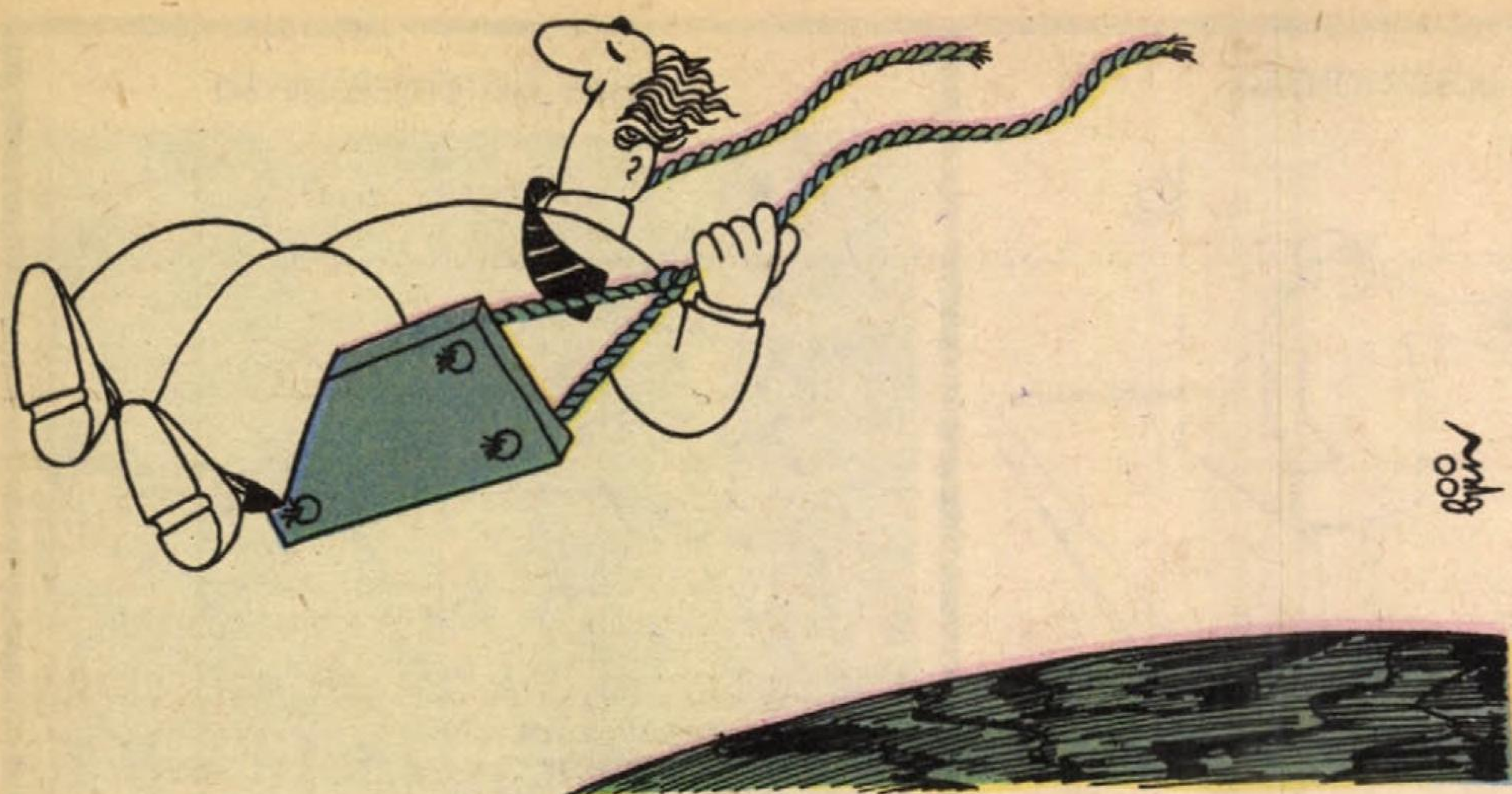
Felhívom a figyelmüket továbbá arra is, hogy a rendelkezésemre bocsátott selejtes test állandó bántalmaknak van kitéve, amiket ugyancsak t. üzemük állít elő. Itt van pl. az időjárás, amire szerintem semmi szükség nincsen. Miért kell télen vacognom és nyáron izzadnom, és miért fúj a szél, könyörgök, amikor az csak kellemetlen és semmi értelme sincs? Aztán van víz, amibe bele lehet fulladni, és van tűz, amiben meg lehet égni. Miért van szükség például tűzre? Csak azért, hogy értelme legyen a tűzoltóságnak? Nagyon is átlátszó trükkök ezek. Sürgős intézkedést kérek!

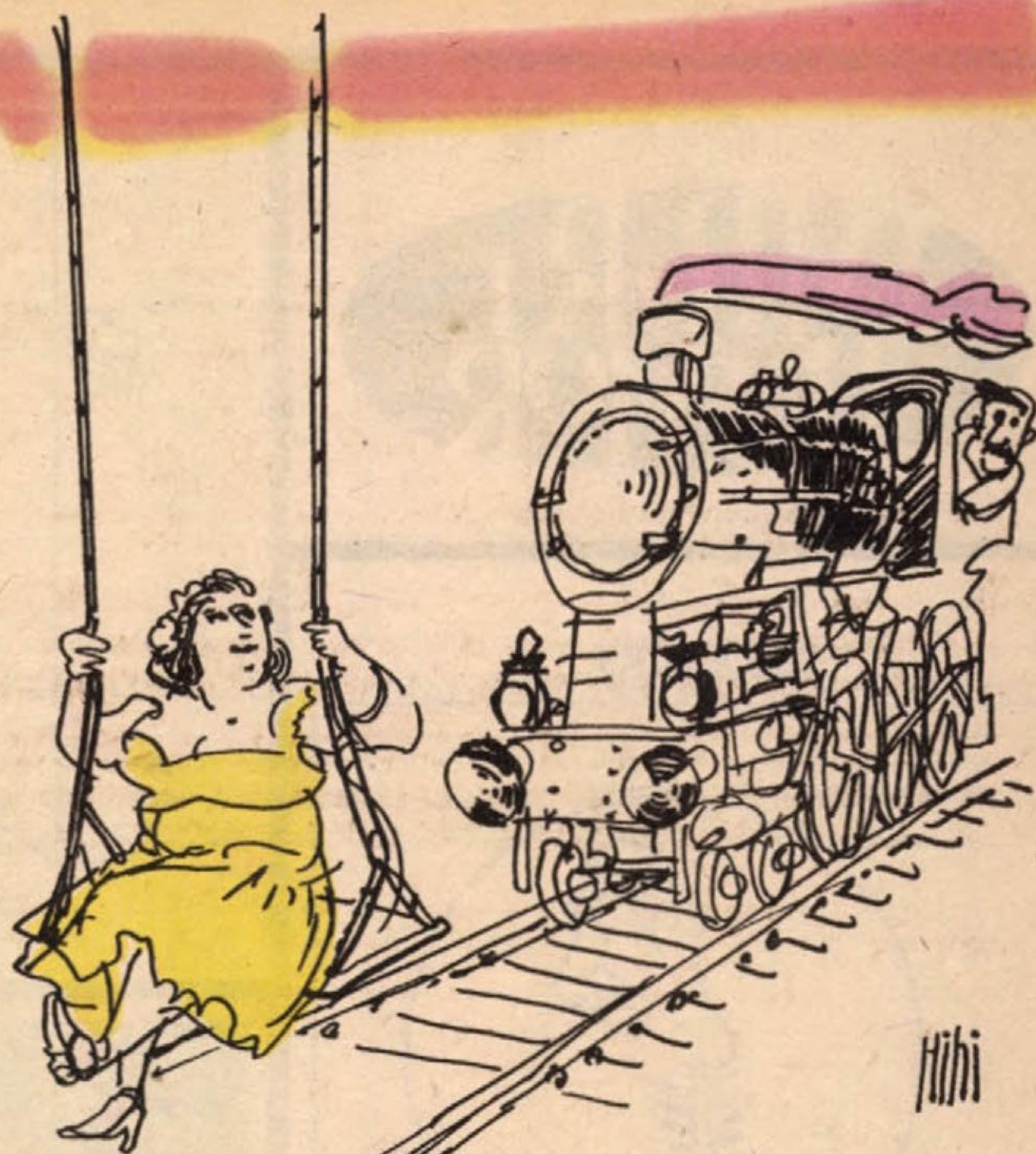
Általában kívánatos lenne, ha kissé racionalizálnák túl komplikált üzemüket, ahol nem tudja a jobb kéz, mit csinál a bal. Önök létrehoznak embereket, akiket megcsíphetnek a szúnyogok, akiket agyoncsaphatnak az emberek. Mi értelme van ennek? Ki keres ezen? Mert hogy valaki keres rajta, az biztos. Azonnali vizsgálatot kérek!

Végül hadd mondjam el egy konkrét panaszomat. Nem fontos, de jellemző. Másfél éve szerelmes vagyok Bözsikébe, de ő nem engem szeret, hanem Tivadart. Önök úgy alkották meg engem, hogy bizonyosfajta másnemű lény megpillantása bennem indulatokat és vágyakat ébresszen, amelyek végső soron az élet folytatását szolgálják. De hogyan folytassam én az életet, ha Bözsike nem engem szeret, hanem Tivadart? Persze, fel lehetne hozni ez ellen, hogy az életnek mindegy, Bözsike Tivadarral gondoskodik-e a folytatásról vagy velem. Igen ám, de Tivadar nem Bözsikét szereti, hanem Jucikát, és Jucika nem Tivadart szereti, hanem Lajost, és így tovább. Van ennek valami értelme? Semmi.

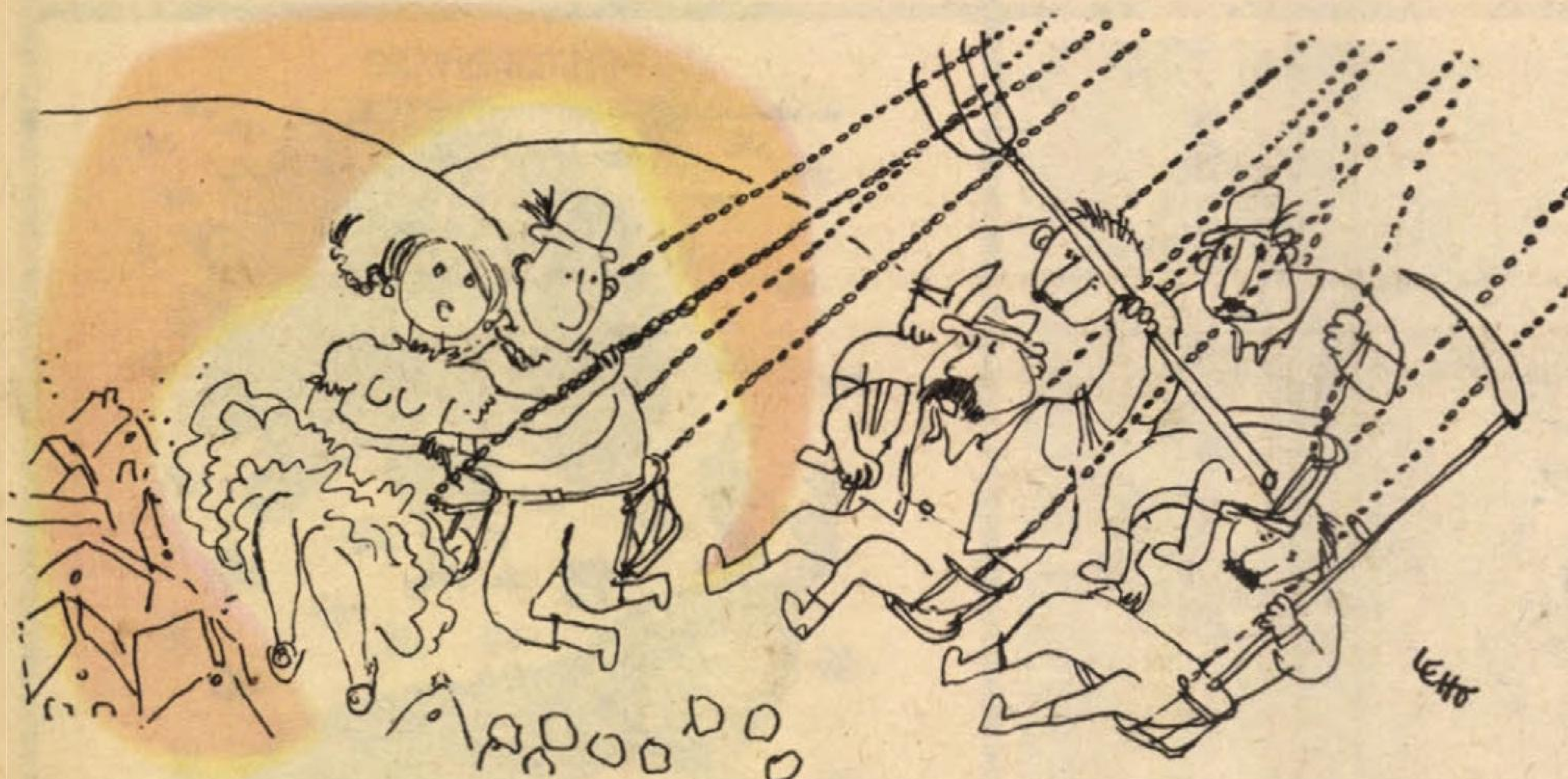
Kérem panaszaim azonnali kivizsgálását és sürgős intézkedésüket.

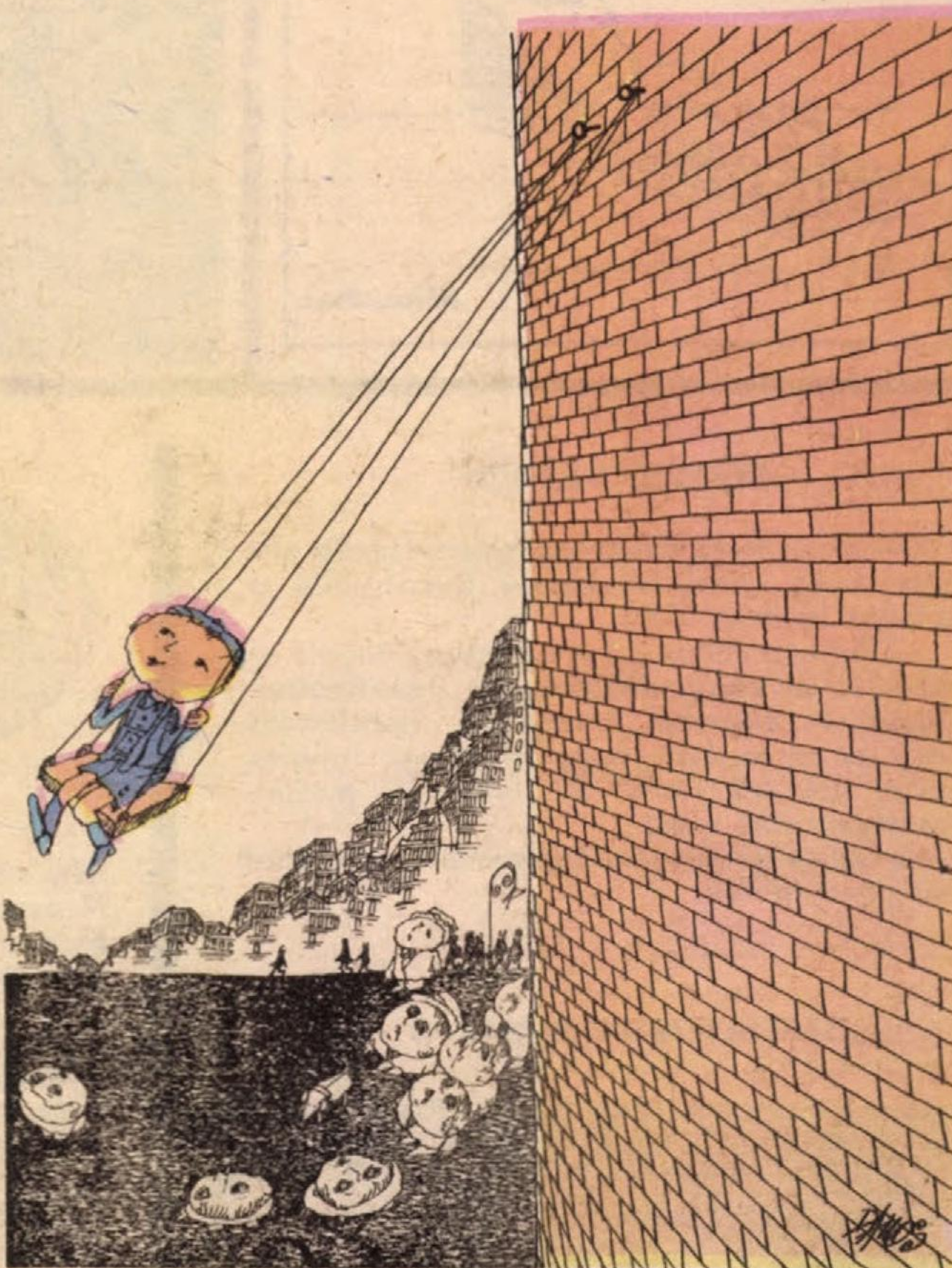
Hetven éve született a kiváló szatirikus író, lapunk egykori főszerkesztője.



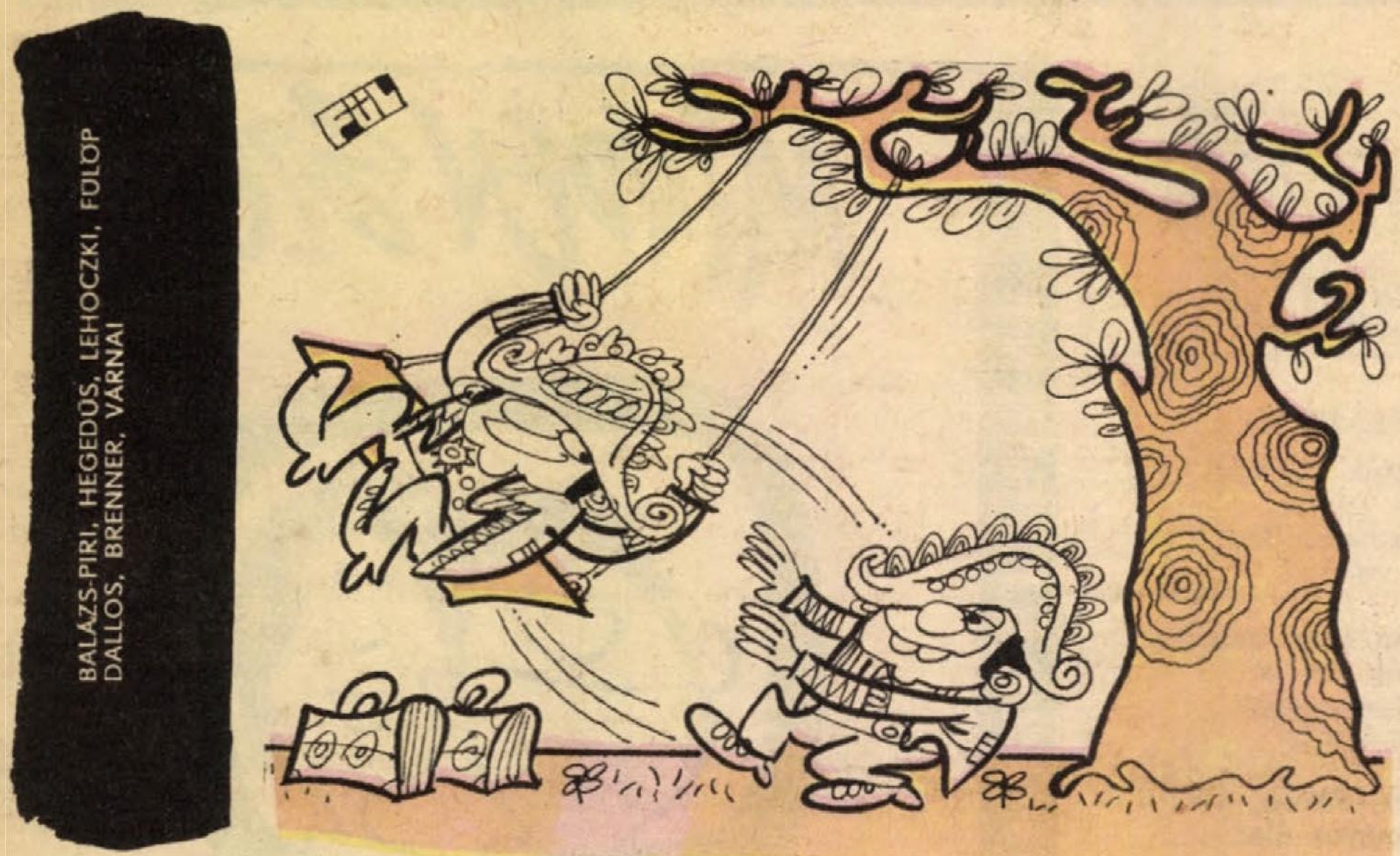


HINTA

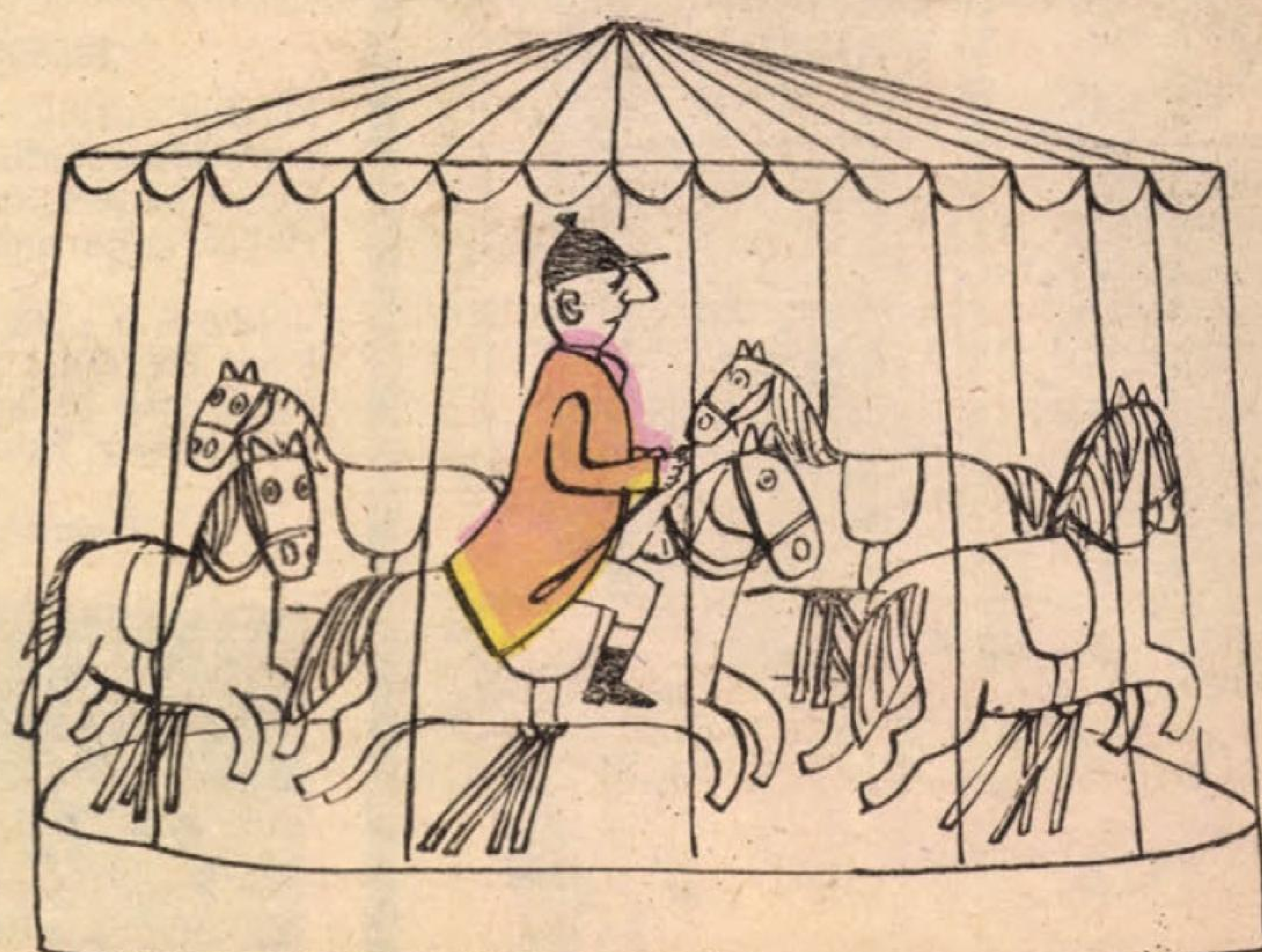




BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS, LEHOCZKI, FÜLÖP
DALLOS, BRENNER, VÁRNAI

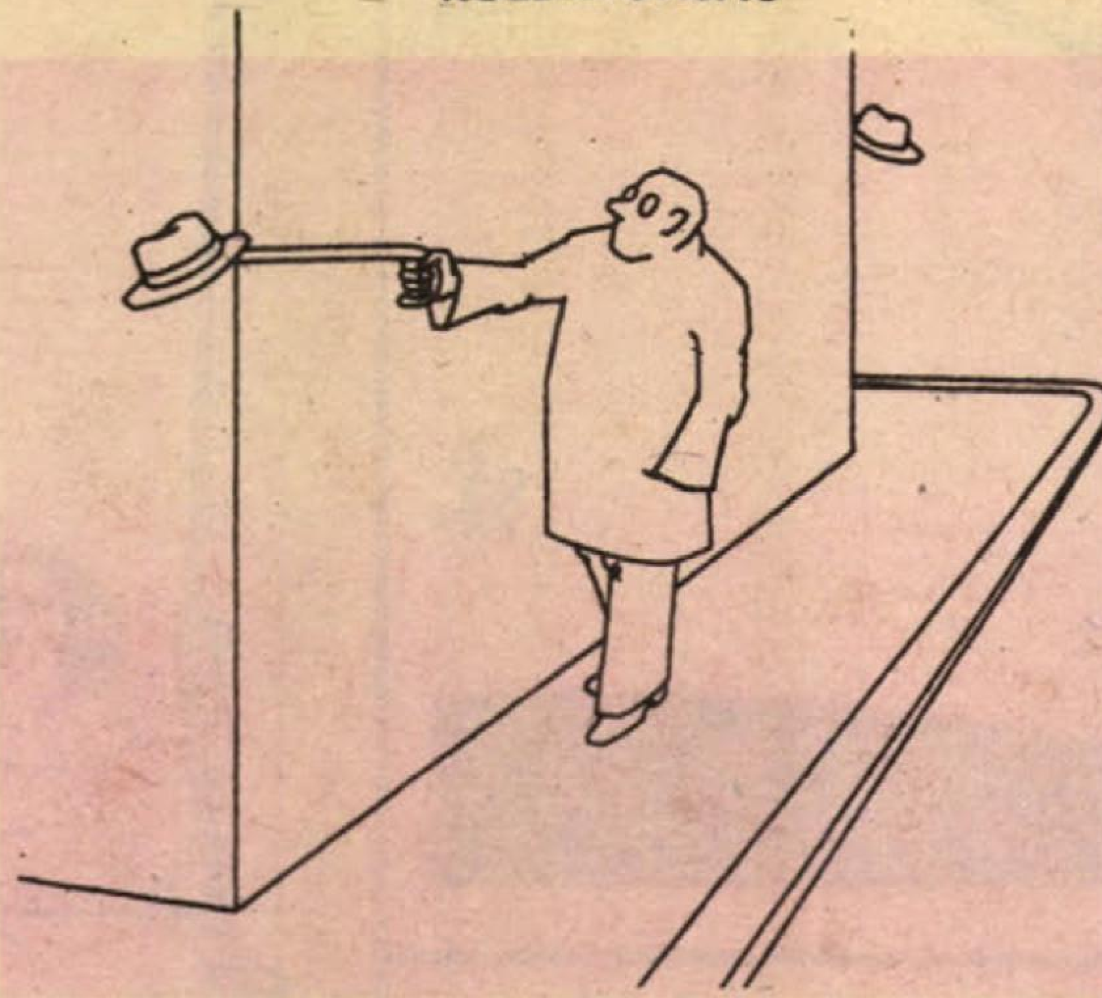




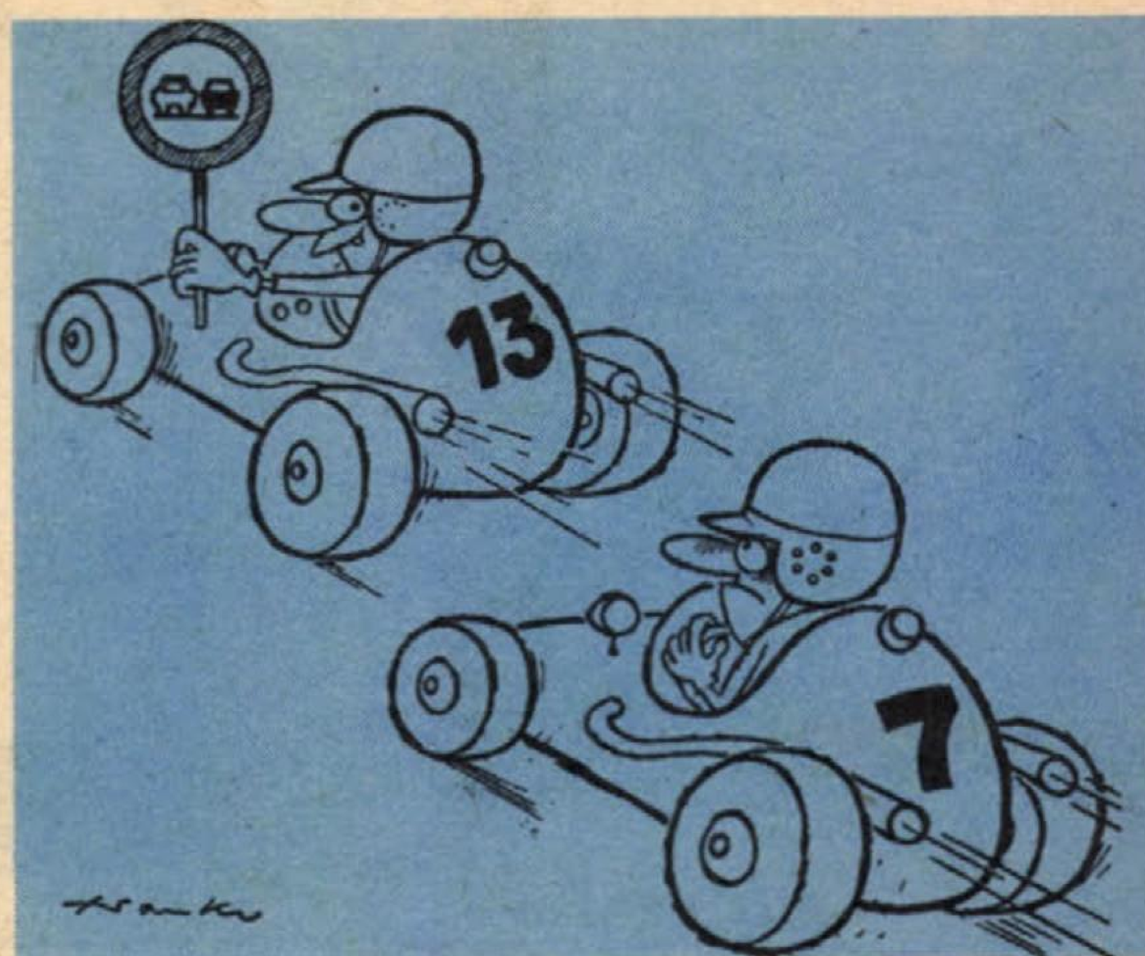


IMPORT HUMOR

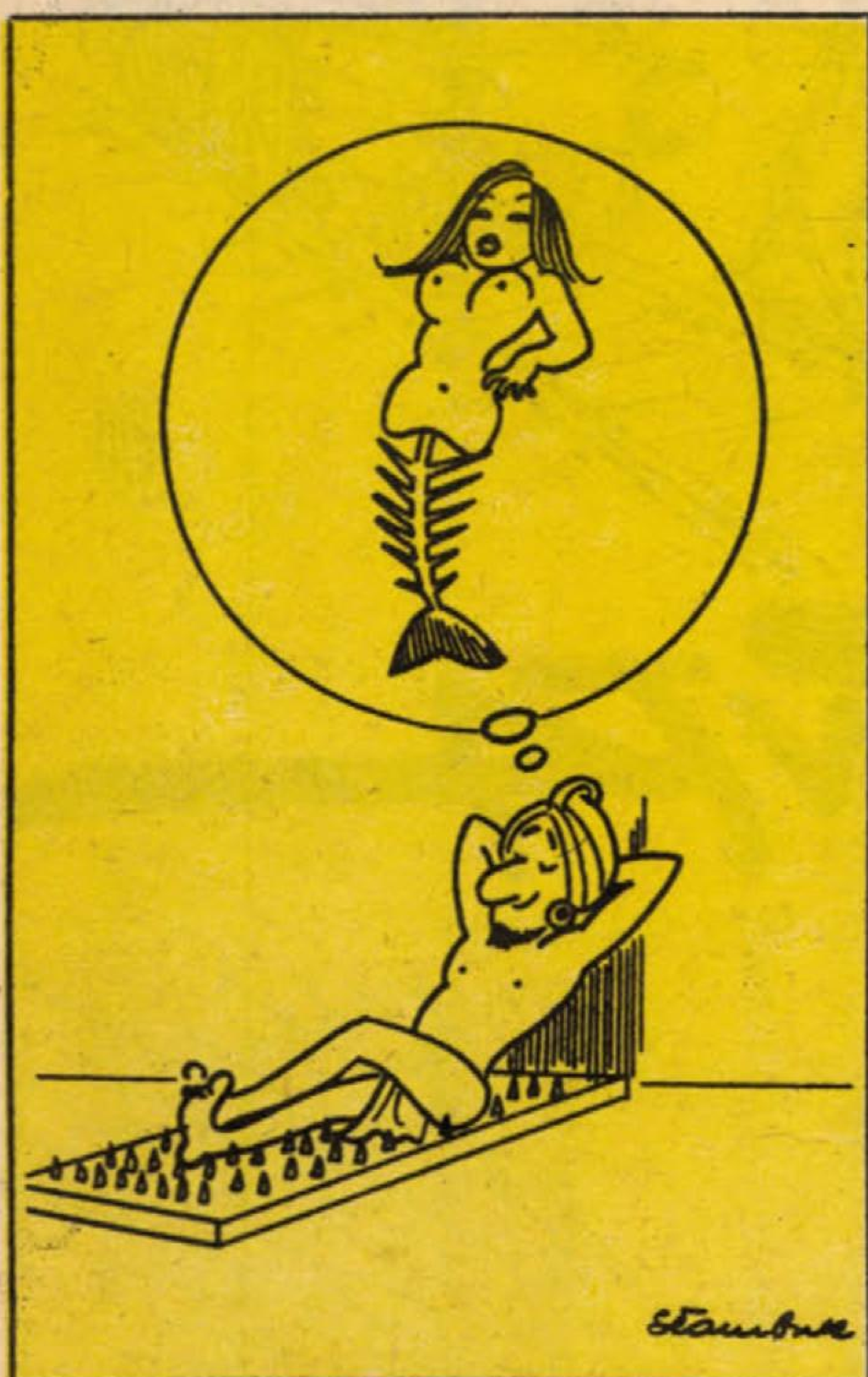
KÖZBIZTONSÁG



CSELES MOTORVERSENYZŐ



ÁLMODOZÁS



– Mutassa a nyelvét!

FÉLTÉKENYSÉG



– Milyen kihívóan mereszti rád a szemeit ez az alak!

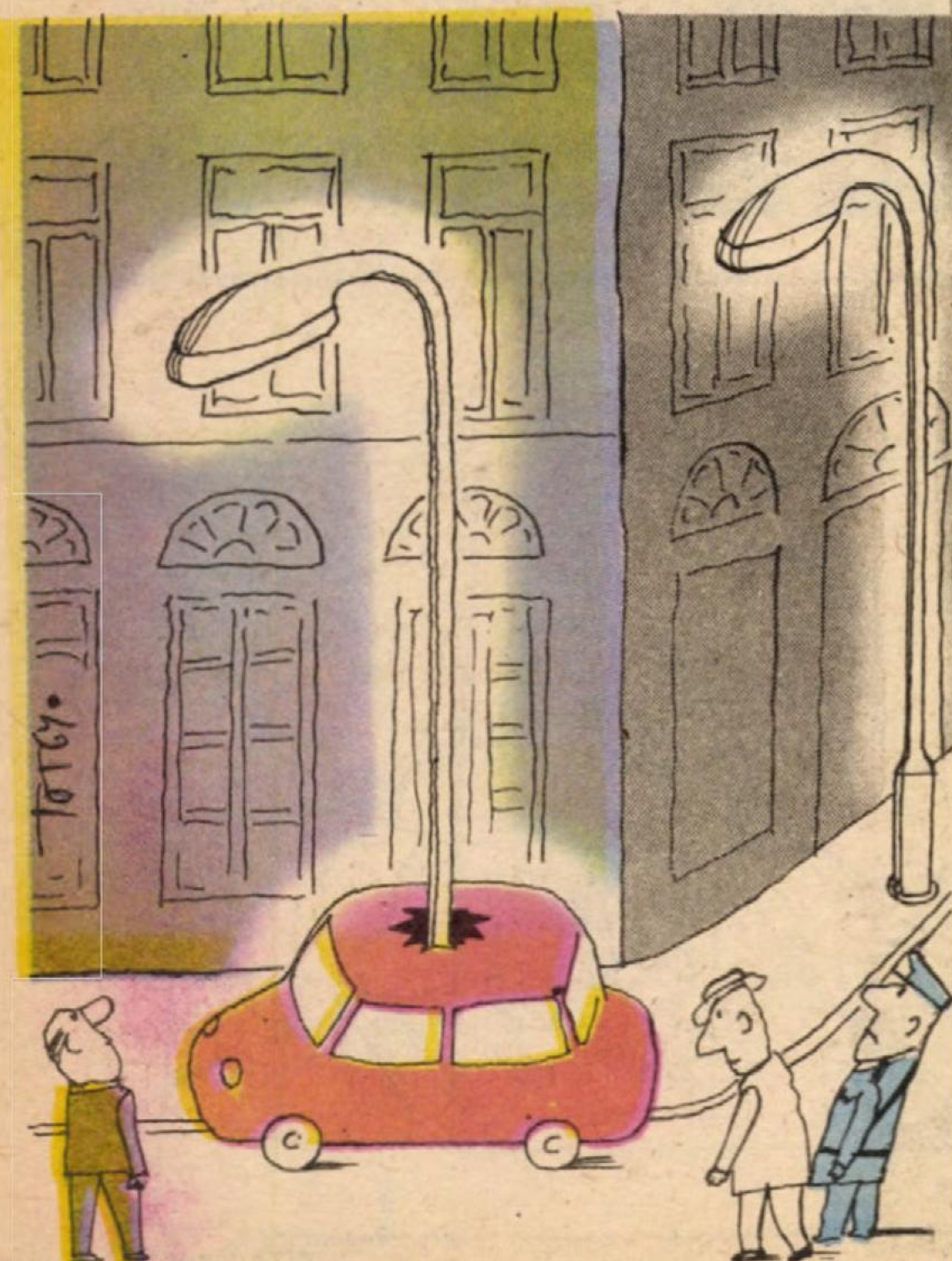
SÖTÉT VEREM

Graham Mort, húszéves kalapossegéd, törött orral, felkötött karral jelent meg a wigani bíróság előtt.

— Összevesztem a menyasszonyommal — mondta a vallomásában. — Bánatomban öngyilkos akartam lenni, hát kifeküdtem este az országútra, hogy majdcsak halálra gázol egy teherautó. De csak két motorkerékpár jött arra.

A közlekedés akadályozásáért 15 font bírságra ítélték.

SZABÁLYTALAN PARKOLÁS



KÉT APRÓ VERS

BARÁTNŐK

Rég nem látták egymást,
Negyven éve annak.
Most egy eszpresszóban
Újra együtt vannak.

– Milyen szép vagy, drágám,
Gyönyörű még ma is.
– Ó, te is csinos vagy,
A fogad sem hamis.

Ezt gondolják közben:
„Hajh, te rongyos élet,
Én remekül tartom magam,
Ő meg milyen vén lett!"

SZURKOLÓ

Minden energiát
szurkolásra fordít,
Szeme vérben forog,
Habzó szája ordít:

– Mássz a pofájába!
Rúgd Prács II.-t térden!
(Egyébként jó ember,
Virágkertész Érden.)

Galambos Szilveszter



TÜCSÖK és BOGÁR



Meglepő kapcsolat! *(Várkonyi László felvétele)*

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Frissensültek:	
2 szem.Borostyán-tál köritve	49,90
Rántott sertéscsirke hasábburgonyával	2[illegible],80
Rablóhus alufóliában	[illegible],00
1 szem. Bőség-tál köritve	[illegible],00
Szalkai cigánypecsenye párolt rizzsel	2[illegible],50
Csiki sertéscsikocskák	

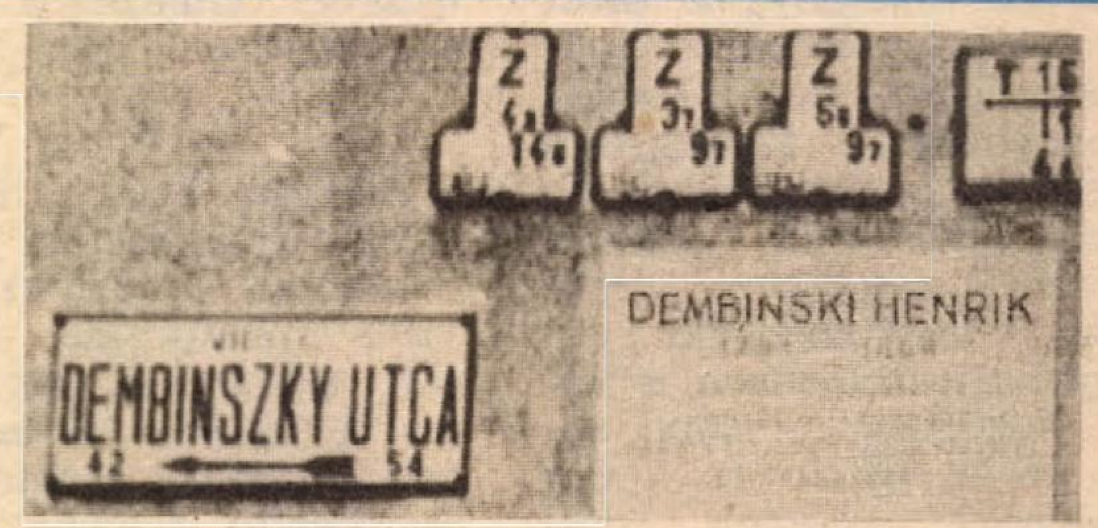
Lehetne még: idei marhakacsa uborkasalátával...

(A sárospataki Borostyán étterem étlapján észlelte Kállay Péter)

A nők vetélkedője Grozdova gerendagyakorlatával dőlt el. Közismerten legerősebb szerén a Don menti Rosztovból jött tornászlány még a szakemberek legmerészebb várakozását is felülmúló gyakorlatot mutatott be (a pontozók 10,9-re értékelték!). Olyan egységes kompozíciót, amely tele volt tűzdelve

Minthogy tornában tíz pont a maximum, nem csoda, hogy ez a pontozói világcsúcs a legmerészebb várakozást is felülmúlta.

(A Fáklya c. lapból ollózta Mészáros Sándor, tatabányai olvasónk)



A binszky ugyan lehet binski is, de a Dem legalább biztos.

(Kohut József olvasónk felvétele)

KELLÉK

Van egy öreg állólámpám, talán a dédanyámé volt, olyan öreg. Nem is lámpa. Masszív bútor: faragott kerek asztalka, az asztallap közepéből magasodik ki az aranybrokát lámpaernyőt tartó rúd. Akár négyen is az ernyő alá állhatnának, ha a szoba sarkában esne az eső. De ez még nem fordult elő, úgyhogy az öreg lámpának semmi gyakorlati haszna sincsen.

Illetve:

Néhány évvel ezelőtt filmesek jártak nálam, s egyiküknek feltűnt az öreg lámpa. Érdeklődve nézegette, majd így szólt:

— Kölcsönadnád-e ezt a lámpát egy most készülő filmhez? Éppen a film hangulatához illő, pompás kellék lenne. A film a millenniumi időkben játszódik és...

— Tietek a lámpa — feleltem készségesen. — Forgassátok egészséggel.

Másnap elvitték a lámpámat a filmesek, egy hónap múlva visszahozták.

Harmadnap szólt a telefonom, kedves női hang jelentkezett a filmgyárból:

— G. rendező úr nevében telefonálok. Először is szívélyesen üdvözli önt, azután pedig azt kérdi, tudná-e nélkülözni azt az állólámpát? A jövő héten kezd ugyanis egy filmet forgatni, amelyhez...

— Küldhet a lámpáért! — mondtam vidáman.

Négy hét múlva megjött a lámpám és beállt a sarokba, ott állt vagy öt hónapig. Akkor felhívott a filmgyárból D.

— Te — kiabált D. a telefonba —, olyan lárma van itt a műteremben, hogy a saját hangomat se hallom! Beleszerettem a lámpádba, ami itt volt nálunk egy filmben! Annyira, hogy írtam a lámpádhoz egy filmet, egy vén császári zsoldosról. Remélem, szabad a lámpa?

— Szabad.

— Nagy kő esett le a szívemről — kiabálta D. a telefonba. — Őszintén bevallom, aggódtam, hogy Z. elhappolta előlem, mert ő is forgatni kezd a jövő héten, egy plébános nagyanyjáról. Küldhetek a lámpáért?

— Küldhetsz.

Ekkor kezdtem gyanakodni arra, hogy a filmgyártásunknak mi a rákfenéje, és a torkom is összeszorult a felismeréstől:

Az én állólámpám miatt nem jut előre a magyar filmgyártás! Én vagyok mindennek az oka, vagyis az állólámpám!

Csak rá ne jöjjenek!

Megesküdtem magamnak, hogy az állólámpámat feldarabolom és eltüzelem, csak még egyszer kerüljön haza.

D. után O. hívott lámpa ügyben. Akkor azt mondtam neki:

— Baj van. Nincs meg az állólámpám. A sok szállítástól tönkrement, kidobtam.

— Atyaisten! — suttogta O. és letette a telefont.

Két napig nem aludtam, annyira furdalt a lelkiismeret. Aztán lassan elfelejtettem az egészet.

De most a kezembe került egy folyóirat. És rémülten olvasom a harmadik oldalon:

„Válságban van-e a magyar film?”

Hát nem hazudhatok tovább, nem hallgathatok!

Elvtársak! Rendező barátaim! Nincs válságban a film! Megvan az állólámpám! Hazudtam nektek, hogy kidobtam!

Küldhettek érte!



Somogyi Pál

AZ UTOLSÓ SZÓ JOGÁN



– Most már mindegy, elsején kilépek a vállalattól!

ZSÖLLYE

Sütő Irén — akinek közművelődést segítő munkáját nemrégiben SZOT-díjjal jutalmazták —, rendszeresen látogatja a pesti és vidéki üzemeket pódiumműsoraival. Az elmúlt hónapokban a legnagyobb sikere Szabó Magda Az őz című regényéből készült monodrámájával volt.

Egyik Pest környéki gyárunk kultúrtermében a lelkes közönség a monodráma végén újabb és újabb ráadásokat követelt. Sütő Irén fáradhatatlanul mondta a verseket és monológokat, míg vagy két és fél órás szereplés után, a nagy szellemi és fizikai erőfeszítéstől kimerülve szinte beesett az öltöző ajtaján.

Az öltözőben a kultúrfelelős fogadta.

— Nagyszerű volt! Nagyszerű! Majdnem három óra hosszat egyedül lenni a színpadon, nem lehet könnyű dolog...

Sütő boldog mosollyal fogadta a gratulációt, de ugyanakkor szerényen szabadkozott.

— Megtettem, amit lehetett...

A kultúros bólintott.

— Még többet is! És mit tetszik csinálni a második részben?

*

Kálmán Imre Bajadér című operettjének rádiófelvételén történt. Az MRT szimfonikus zenekarát Bródy Tamás vezényelte és az első zenekari javító próbán a finálé leghangosabb részénél észrevette, hogy a pikula egy hamis hangot fújt. Udvardy Tibor megcsóválta a fejét.

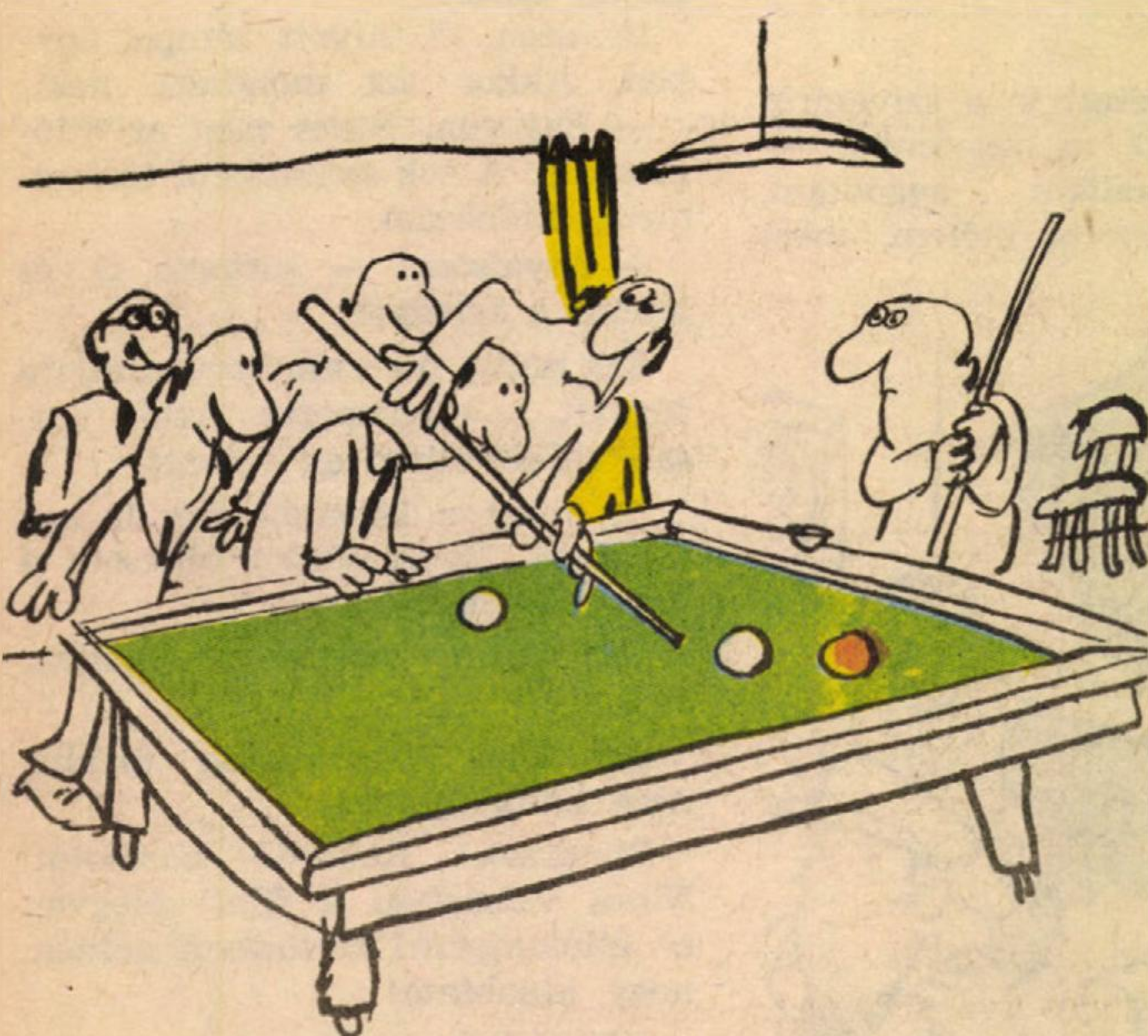
— Mindig tudtam, hogy Bródynak abszolút hallása van, de ebben a fortéban meghallani egy ilyen vékony hangú hangszert...

Zentai Anna nem csodálkozott.

— Ez semmi! Ha Bródy Tomiéknál odahaza az egyik szobában leesik egy ceruza, ő a másik szobából megszólal: „Ez Fáber 2 volt!"

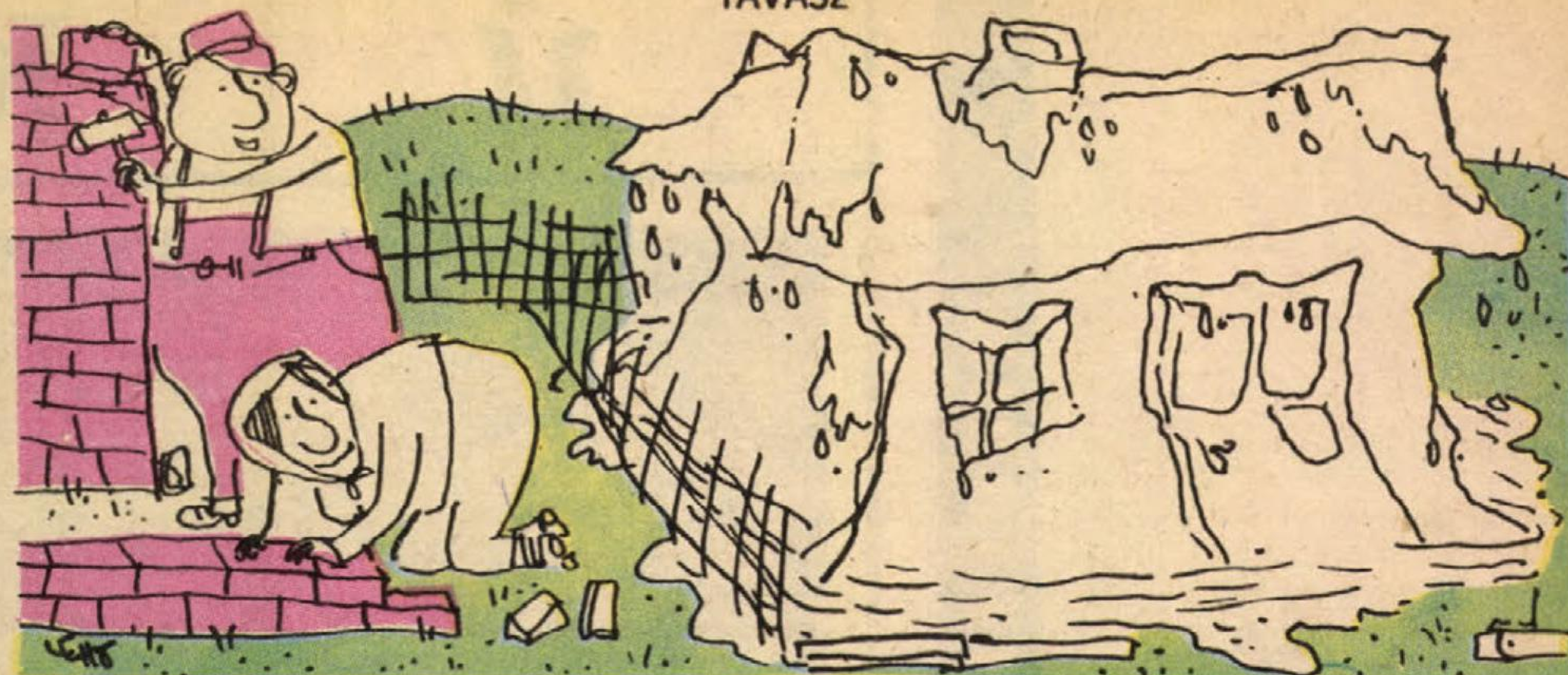
Rátonyi Róbert

AMBÍCIÓ

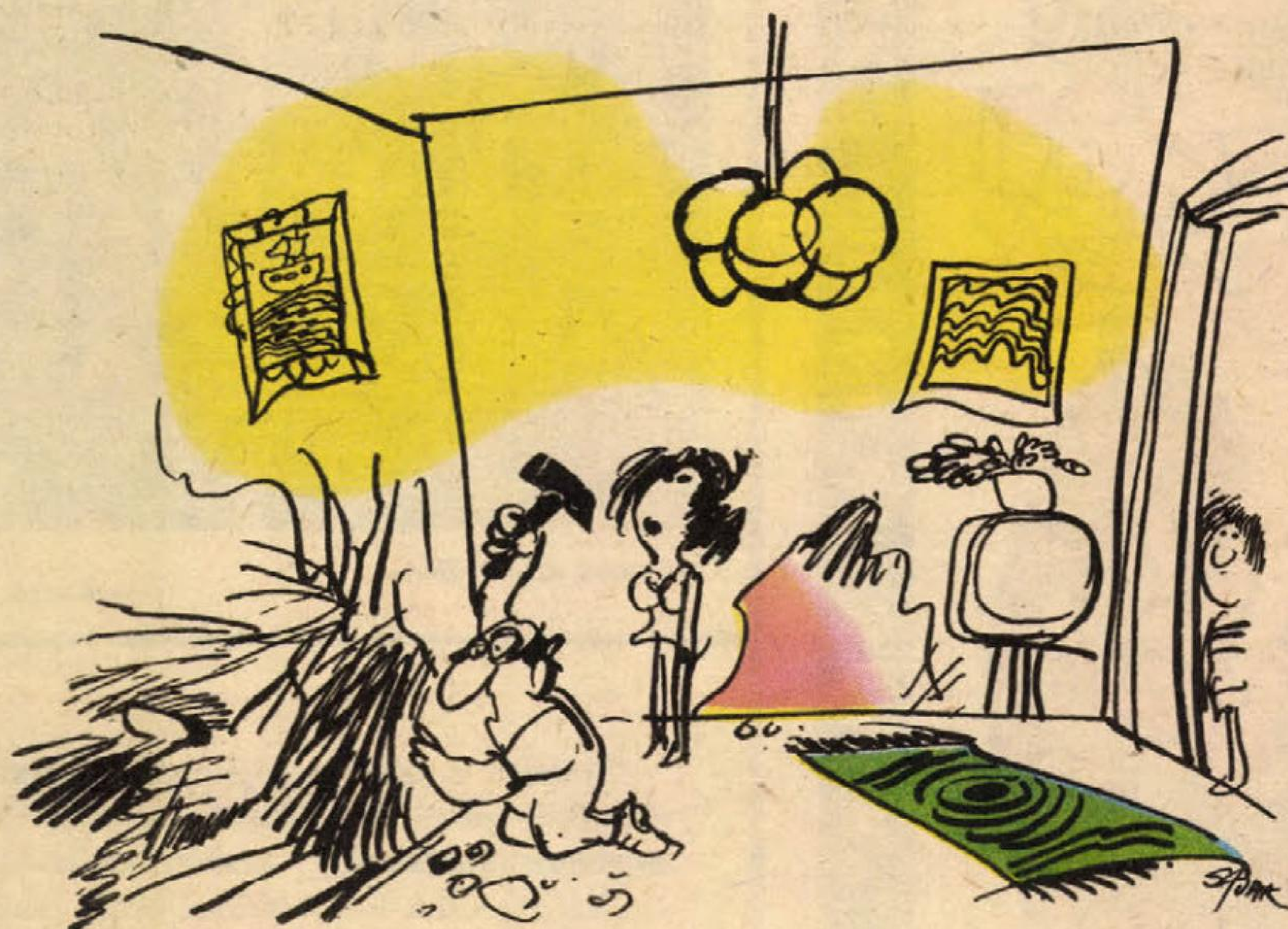


– Így sokkal jobban látom az igazgató kartárs bravúros technikáját...

TAVASZ



– Na, ezeknek is jó gyorsan összecsapták a víkendházukat!



– Biztos vagyok benne, hogy valami értékes nyereményt dugott el az OTP a lakásokba, azért került annyiba...

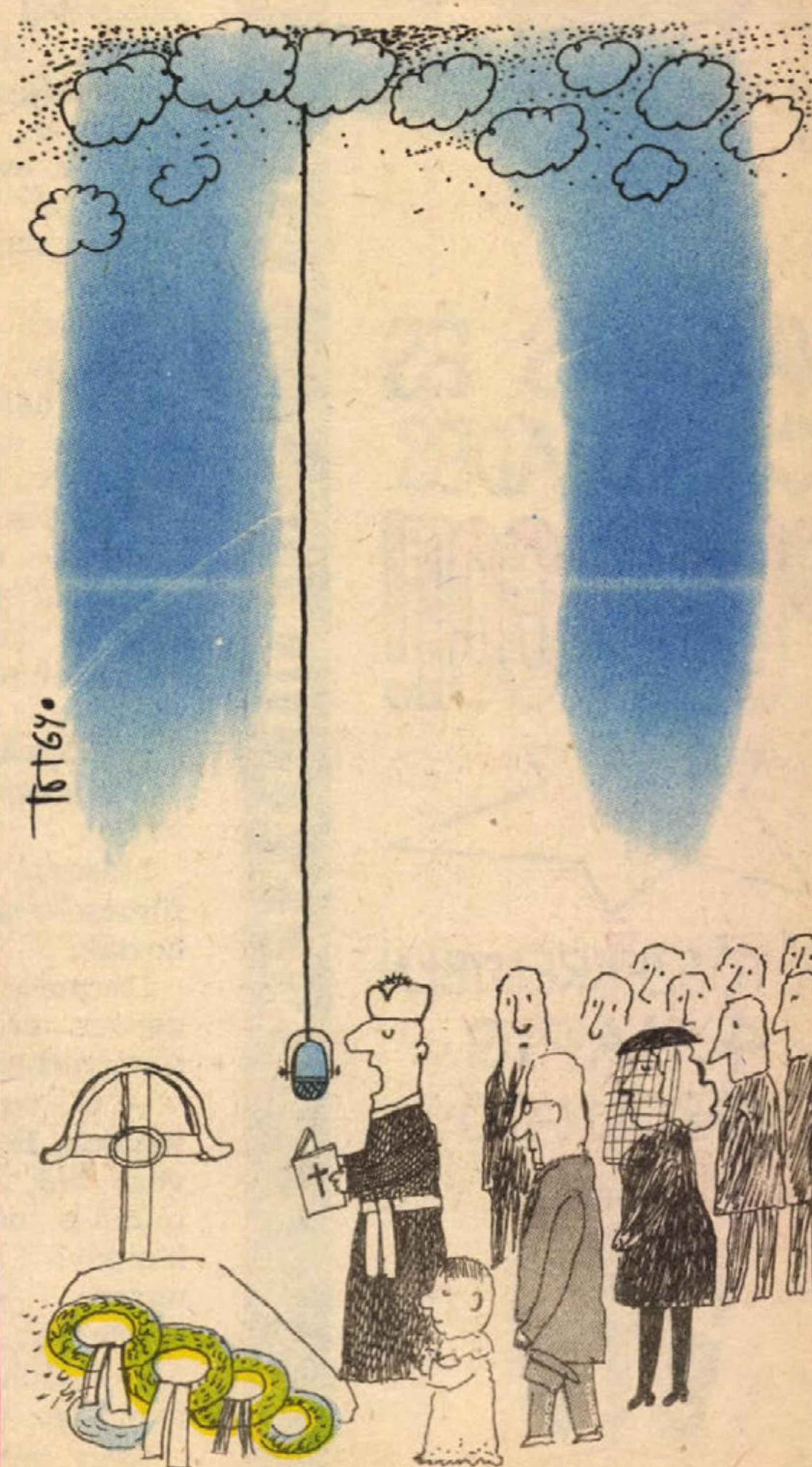
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az étteremben egy lány cigarettára gyújt. A mellette ülő öreg néni gúnyosan odaszól:

— Nem zavarja önt, ha egy adag bifszteket rendelek?

— Egyáltalán nem — feleli a lány —, feltéve persze, ha nem a zenekarból készítteti el.

FEKETE HUMOR





SZATIRIKUS HETILAP

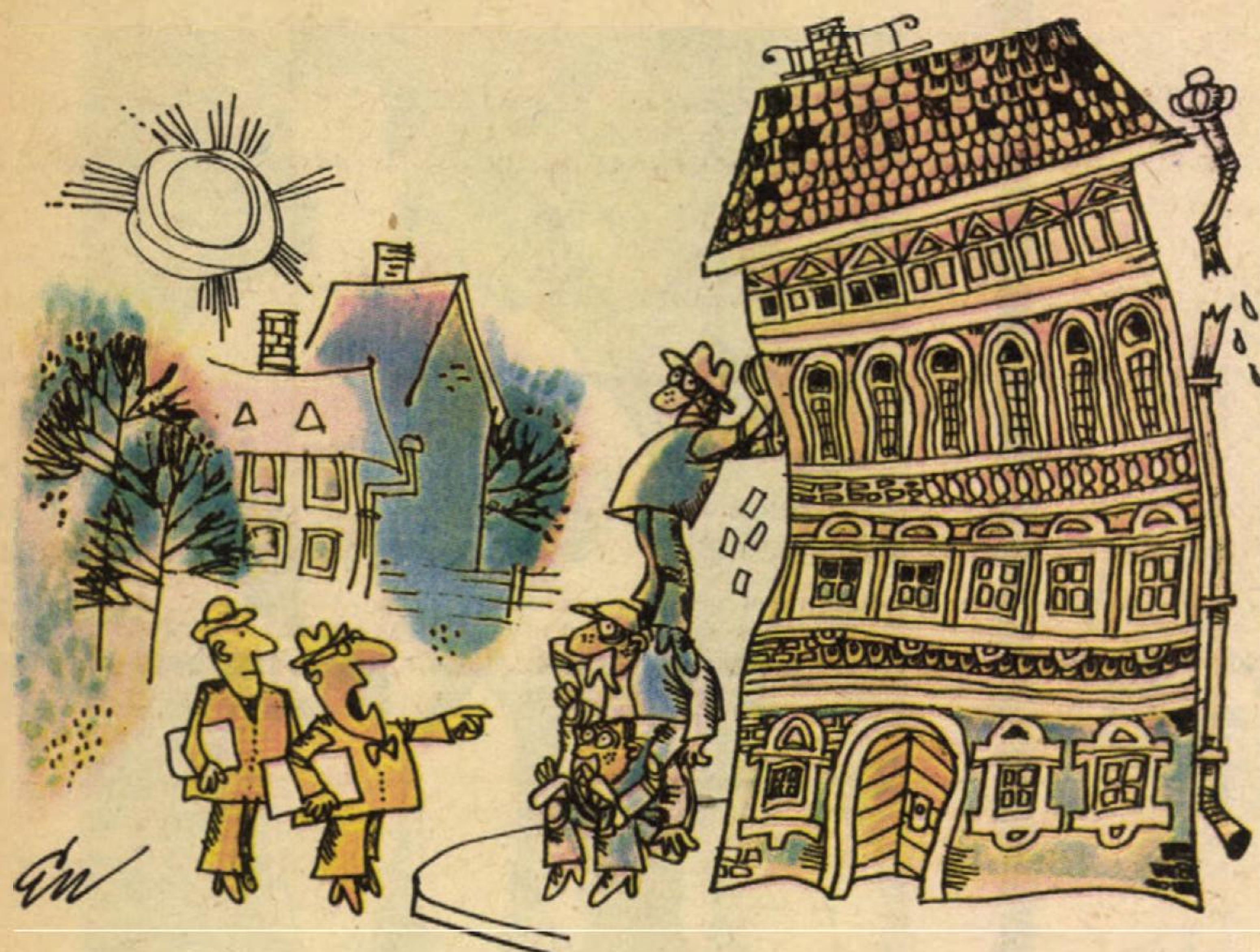
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.

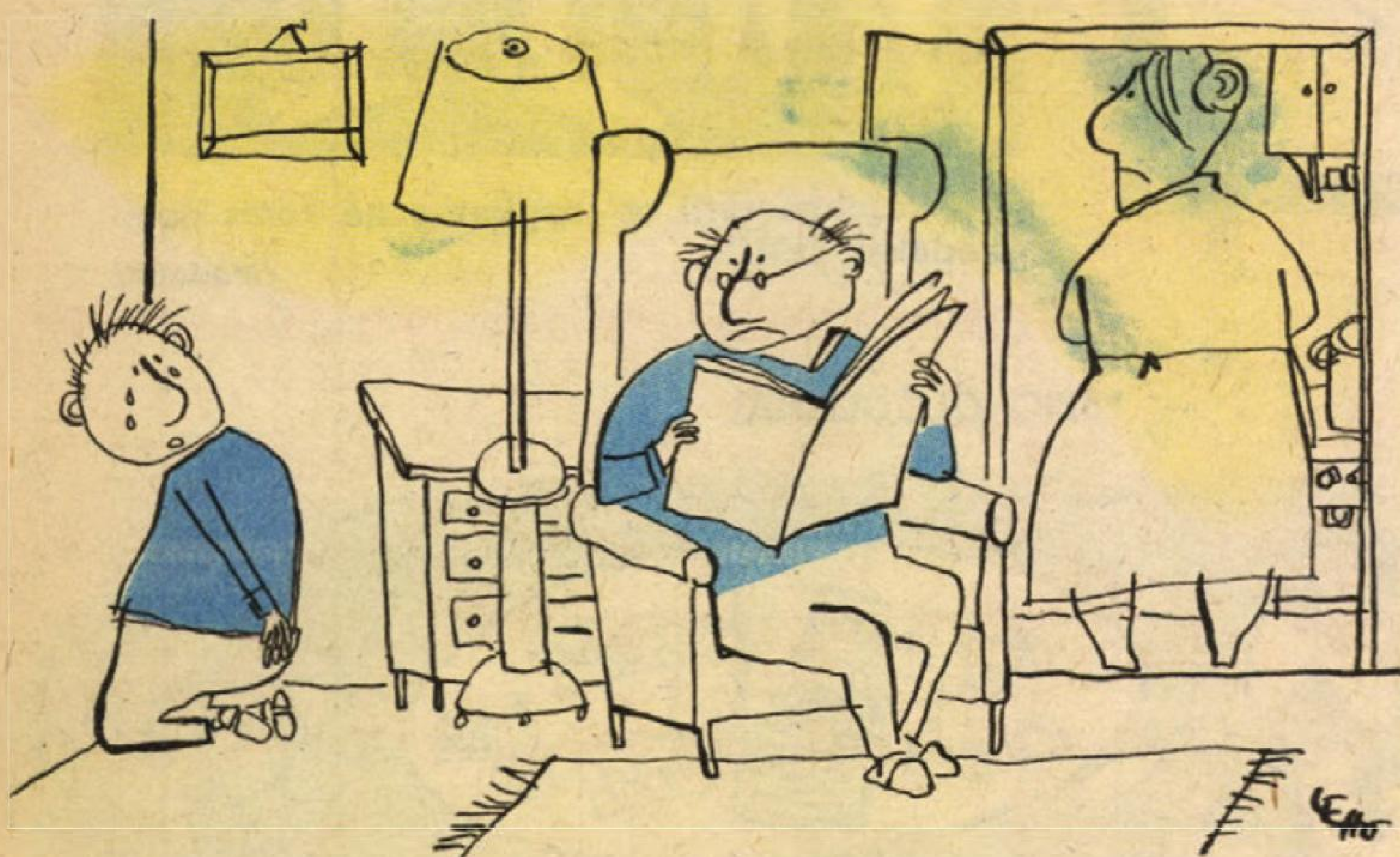
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/22 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

TATAROZÁS UTÁN



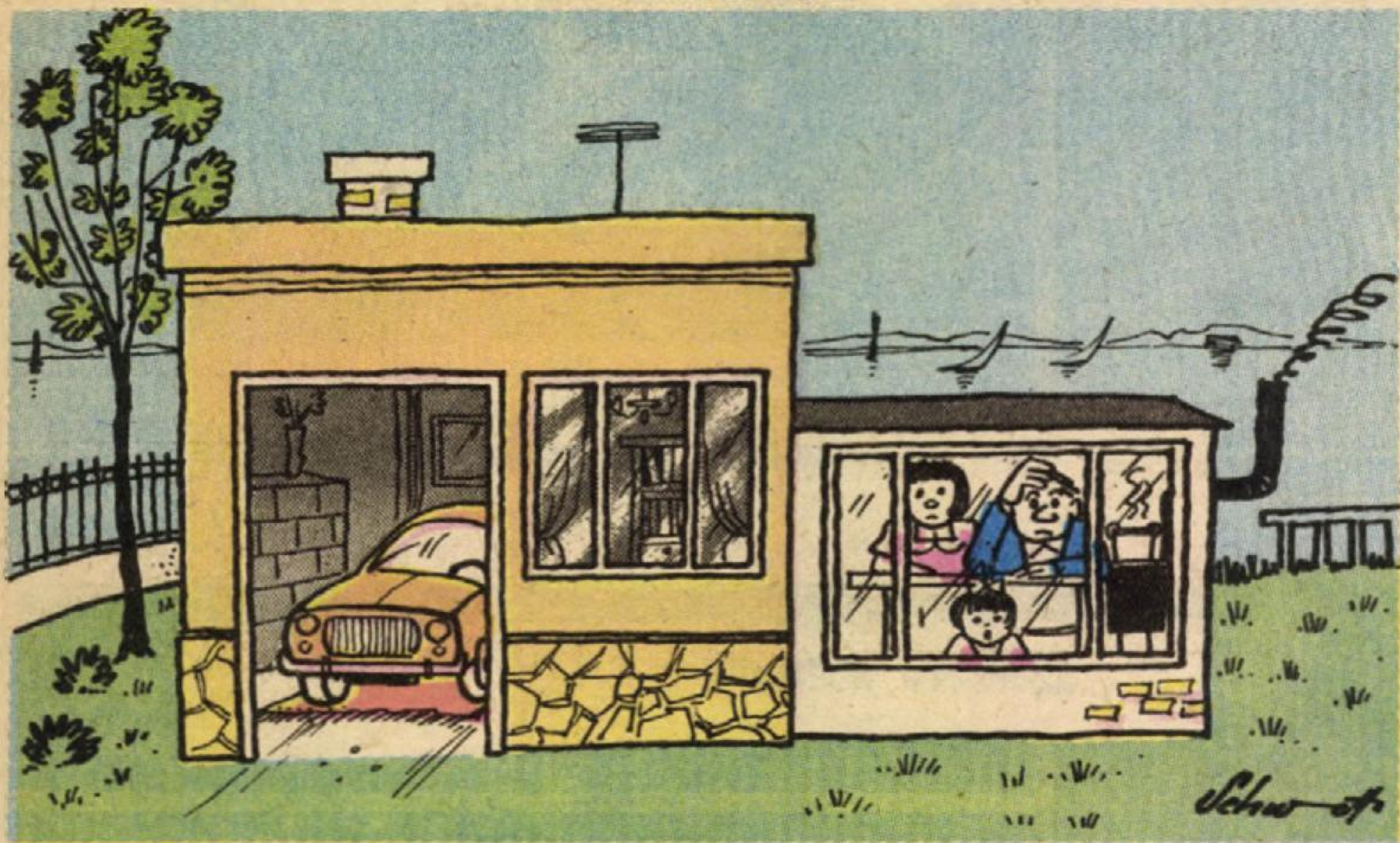
– Elengedhetik, kiderült, hogy nem műemlék!

PÁLYAVÁLASZTÁS



– Jól kereső szakmát se lehet?...

HÉTVÉGI HÁZ



KEZDŐDIK AZ IDEGENFORGALOM



SZOMORÚ ESET

Két dolgozó beszélget a vállalati büfében. — Halottad? — kezdi az egyik — amióta szegény Zolit otthagyta a felesége, nem tud aludni... — Függőleges 1? — kérdi a másik. A válasz fejrázás, e szavak kíséretében: vízszintes 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb május 31-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Város, melyre 1945. augusztus 9-én atombomba hullott
13. Mássalhangzó fonet.
14. Rövidítés számok előtt
15. Becézett Ilona
16. Megrögzött, kellemetlen hóbort
18. Jugoszlávia jele az autókon
19. Törtető alak
21. Portugál tengerész és felfedező
22. I. K. C.
24. Két portugál király neve
26. K. R. Á.
27. A tengervíz
28. Megállás kötelező!
30. D. G.
31. Időhatározó
34. Harc a vár elfoglalásáért
36. Égési termék
37. Svéd váltópénz
38. Női név (I. István király állítólagos lányának neve)
39. A katolikus egyház püspökeinek gyülekezete
41. Aminek a színe a barnára emlékeztet
42. Mutatószó
43. A hajdani uralkodóosztályhoz tartozó fiatalember
45. Tisztelt cím
47. Egy vallás papjának neve
49. Víz és por keveréke
51. És — latinul
52. Bizánci stílusú szentkép
53. II. József király jelzője volt
56. Azután egynemű betűi
57. Kártyafigura a römiben
58. ... szakadtából
59. A rendező döntése arra vonatkozóan, hogy a színészek milyen sorrendben köszönjék meg a nézők tetszésnyilvánítását
63. „Sok cukorral"
65. Én — latinul
66. Kitűnően repülő madár

FÜGGŐLEGES

2. Egyiptom királya volt 1936 és 1952 között
3. Mint a 65 vízsz.
4. Olasz névelő
5. Egy régi nóta kezdete
6. Árpád-házi király
7. Az ókorban használt írásmód
8. G. I.
9. Az illemszabályok összessége
10. Levegő
11. A jól elkészített étel
16. Nagy francia gondolkodó (1712—1778)
16/a O. D.
17. Angol hosszmérték
20. Egyforma betűk
23. Pesterzsébet művelődési otthonának népszerű neve
25. Férfinév
29. Harapnivaló tésztaféle
32. Piszok, szennyeződés
33. A Duna egyik ókori neve
34. A lengyelországi IBUSZ
35. Ruhát tisztít
40. Ökör lesz belőle
44. Tréfa — angolul
46. Világhírű vándorcirkusz
48. A dicsőség főzelékben található jelképe
50. A régi egyiptomiak szent bikája
53. K. U.
54. Híres strand Velence közelében
55. Francia írónő (1804—1876)
56. Bácsika
57. B. D. A.
60. Az ezüst jele
61. Igekötő
62. Nemzeti Bajnokság
64. S

1 A	2 F	3 E	4 L	5 E	6 S	7 É	8 G	E	9 E	10 L	V	11 I	T	T
12 N	A	G	A	S	A	K	I	■	13 T	É	■	Z	■	E
14 N	R	O	■	15 I	L	I	■	16 R	I	G	16a O	L	17 Y	A
18 Y	U	■	19 A	K	A	R	20 N	O	K	■	21 D	I	A	Z
22 I	K	23 C	■	24 E	M	A	N	U	E	25 L	■	26 K	R	Á
R	■	S	■	27 S	O	S	■	28 S	T	O	29 P	■	30 D	G
31 A	32 M	I	33 D	Ő	N	■	34 O	S	T	R	O	35 M	■	Y
36 S	A	L	A	K	■	37 Ö	R	E	■	38 Á	G	O	T	A
39 Z	S	I	N	A	40 T	■	41 B	A	R	N	Á	S	■	T
42 E	Z	■	43 U	R	I	44 F	I	U	■	45 T	C	■	46 K	■
47 R	A	B	B	I	N	U	S	■	48 B	■	49 S	50 Á	R	■
51 E	T	■	52 I	K	O	N	■	53 K	A	54 L	A	P	O	55 S
T	■	56 A	U	Á	■	■	57 B	U	B	I	■	58 I	N	A
59 T	60 A	P	S	R	61 E	62 N	D	■	63 É	D	64 E	S	E	N
65 E	G	O	■	66 A	L	B	A	T	R	O	S	Z	■	D

ÜGYES VÁLASZ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Mit csinál, ha erősen zörög a motor?
— Felerősítem a rádiót.

200—200 forintot nyert:

Végh Árpád, 7500 Nagyatád, Pál-major,
Selymes Éva, 4029 Debrecen, Pacsirta u. 54.
Márkus Pálné, 1081 Bp., Népszínház u. 23.

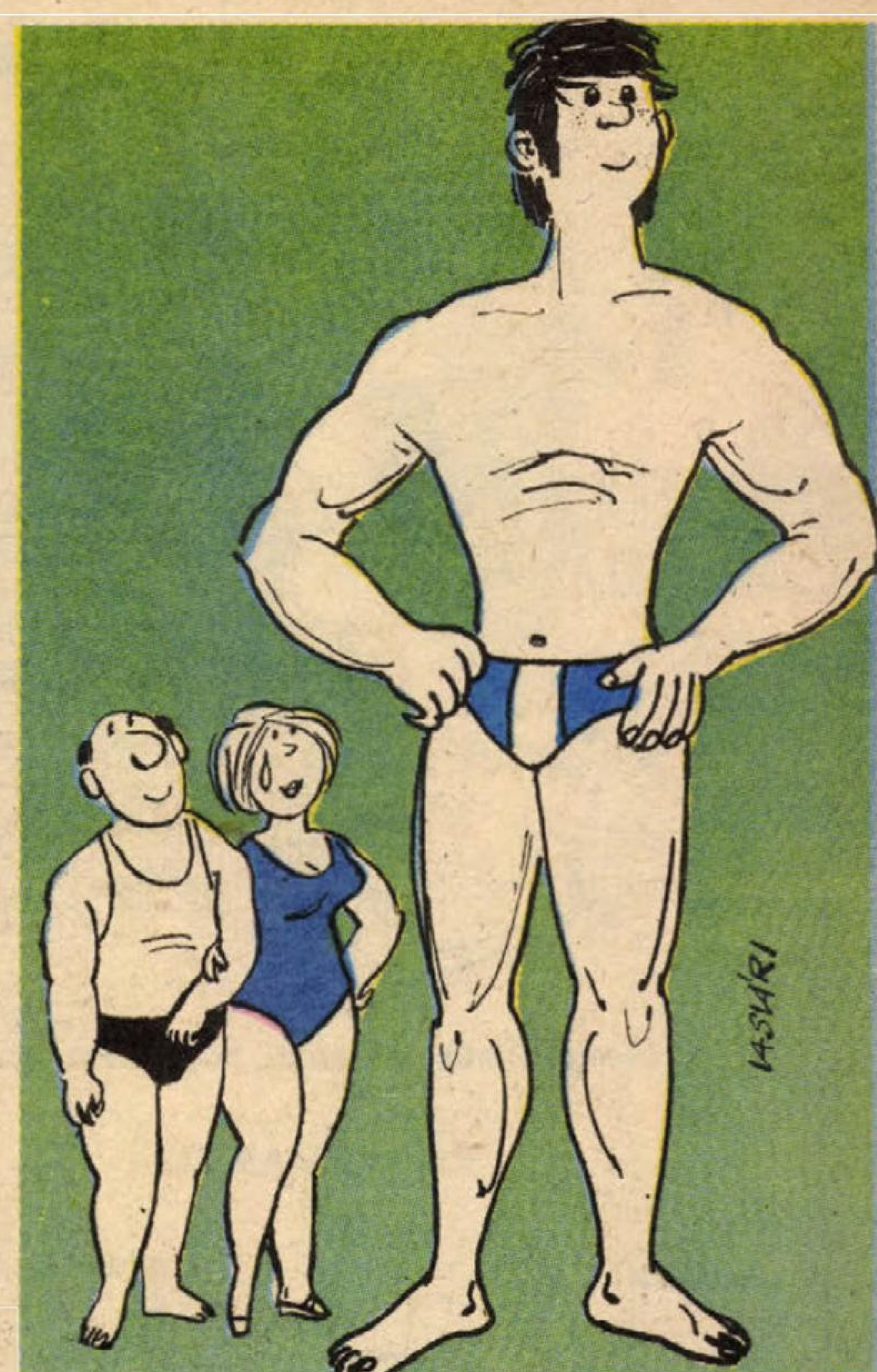
A nyereményeket postán küldjük el.

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA LXI.

RÁADÁS A SZÚR-ON

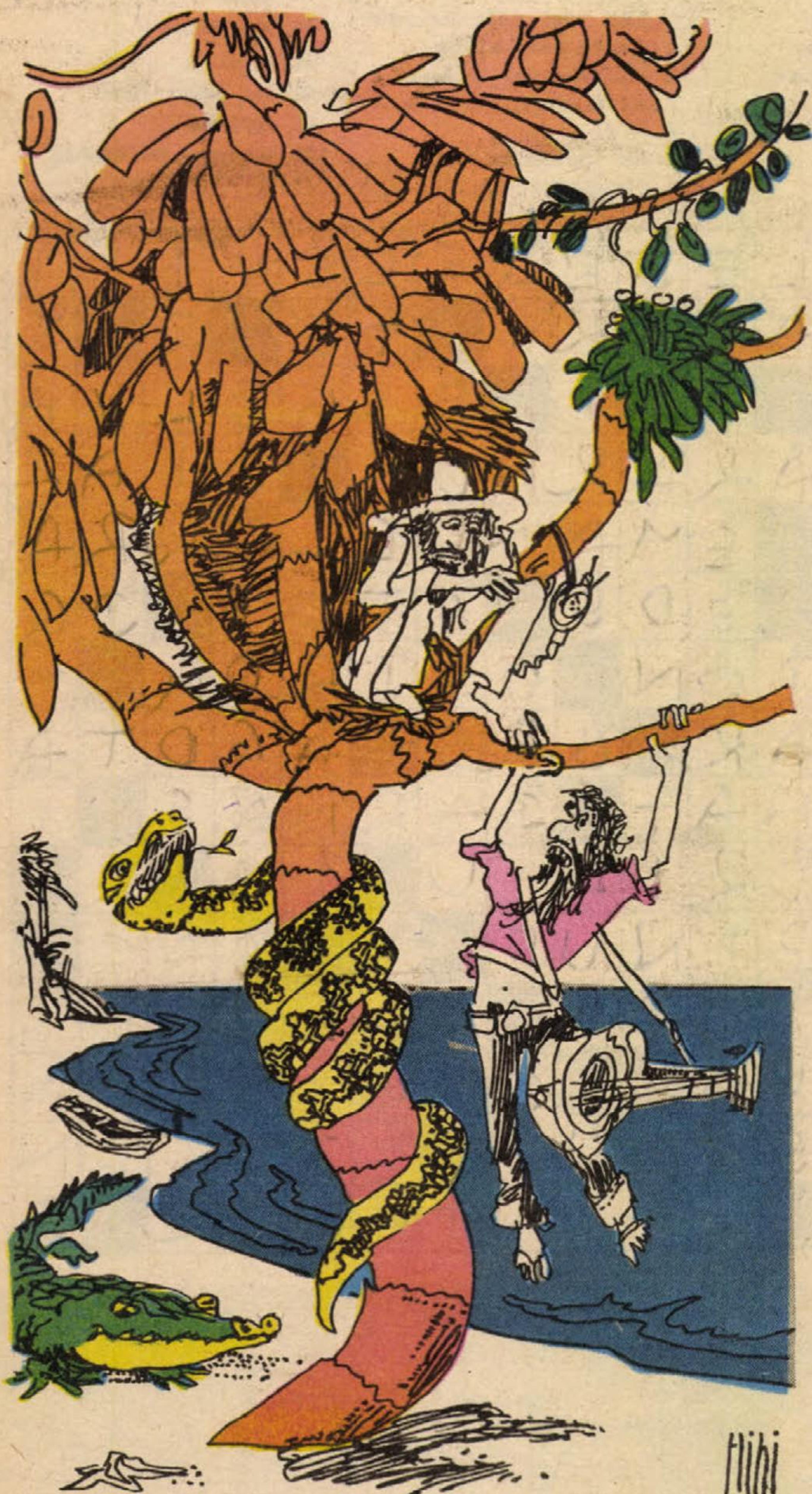


– A nagy sikerre való tekintettel ezt a jelenetet megismétlem!



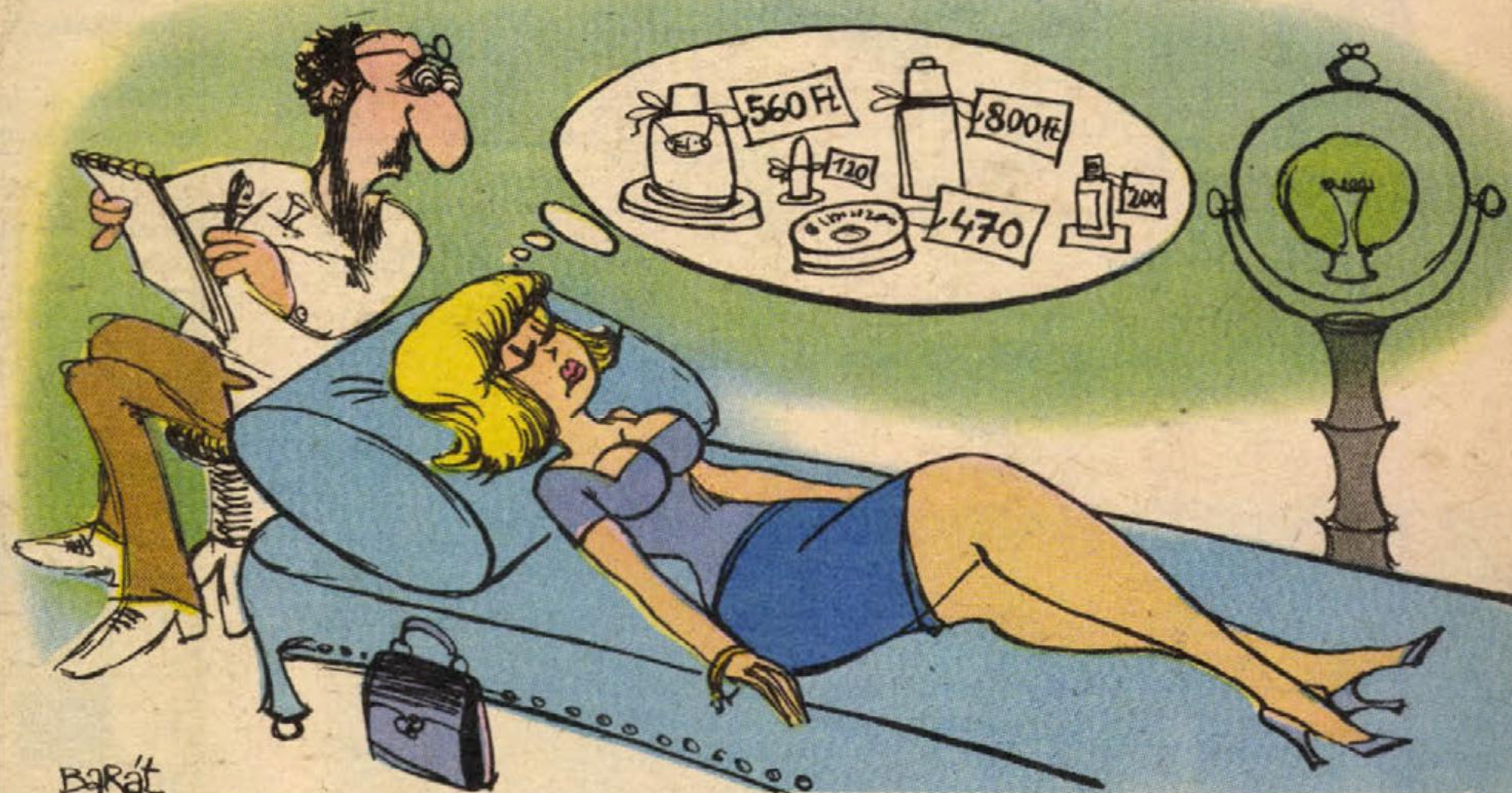
„Rajongó férfi és idegbeteg nő korcs nemzedéket szül."
(Madách)

POP-SZTÁROK



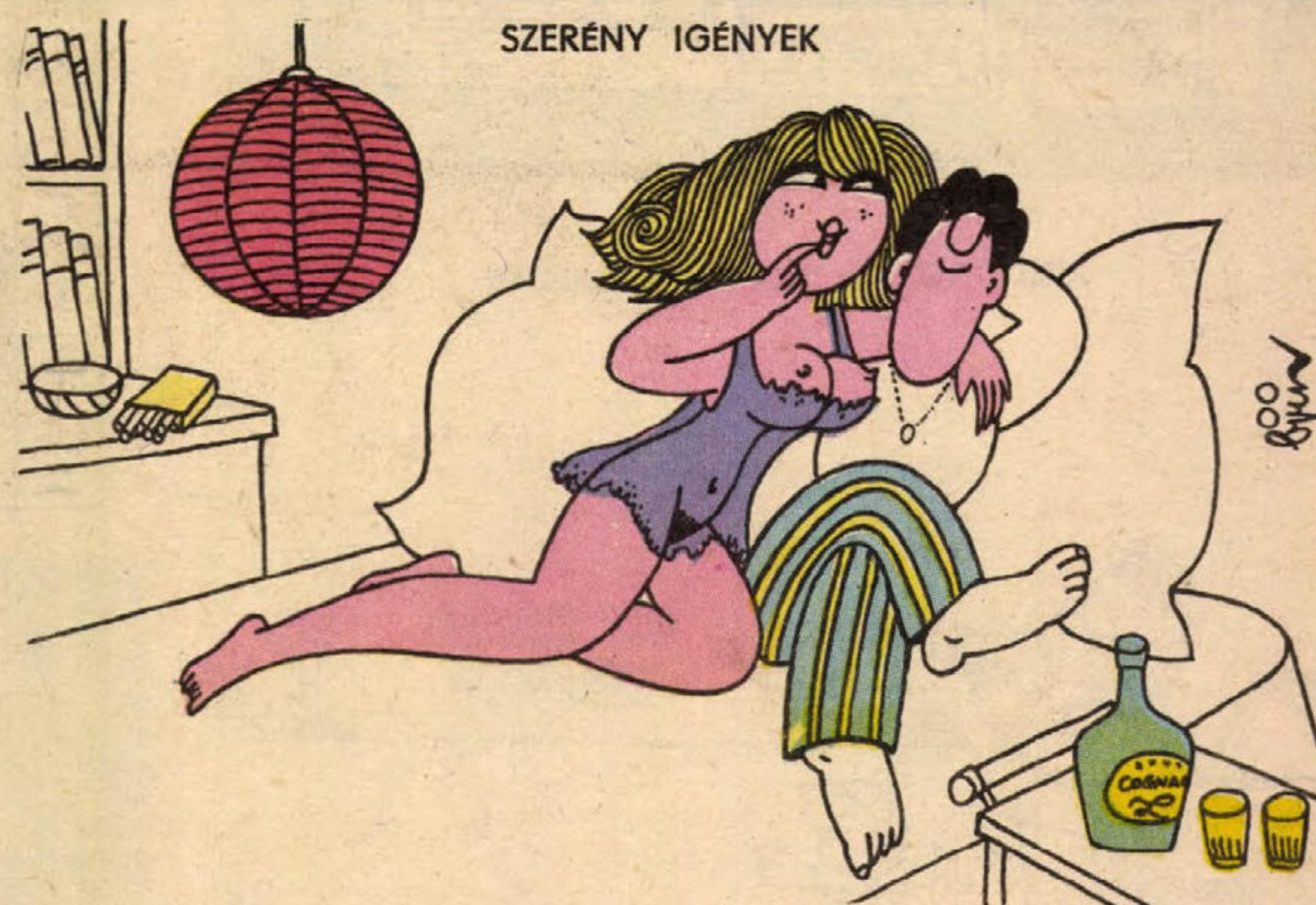
– Kolléga is az adó elől menekült ide?

PSZICHOLÓGUSNÁL



– És mióta érzi, hogy nem akar import piperecikkeket vásárolni?

SZERÉNY IGÉNYEK



– Ugye még reggel is szeretni fogsz?